

ZÁPIS

z jednání hodnoticí komise pro výzvu č. 03_23_050 Operačního programu
Zaměstnanost plus

Datum jednání	14.8.2026
Čas jednání (od – do)	9:00 – 17:00
Místo jednání	Kartouzská 4, Praha 5, místnost S27
Počet členů hodnoticí komise	5
Seznam účastníků	Viz prezenční listina v příloze zápisu

Přehled hodnocených projektů:

Č.	Registrační číslo projektu	Název projektu	Výsledné bodové / slovní hodnocení projektu	Detail hlasování o výsledném hodnocení
1.	CZ.03.03.01/00/23_050/0007401	Ambasadorství digitální inkluze	61,25 / Vyhověl	Pro: 5 Proti: 0 Zdržel se: 0 Nepřítomen: 0
2.	CZ.03.03.01/00/23_050/0007403	(NE)JISTOTA V POHYBU: Změna, která trvá	45,00/ Nevyhověl	Pro: 4 Proti: 0 Zdržel se: 0 Nepřítomen: 1* *hodnotitel/ka nepřítomen/a z důvodu možného střetu zájmu s projektem reg.číslo CZ.03.03.01/00/23_050/0007403
3.	CZ.03.03.01/00/23_050/0007515	Cesta z krize aneb systémová podpora organizací v sociálních službách v poskytování péče ohroženým rodinám	55,00 / Vyhověl	Pro: 3 Proti: 1 Zdržel se: 1 Nepřítomen: 0
4.	CZ.03.03.01/00/23_050/0007521	Zapojování veřejnosti do plánování sociálně citlivých projektů v obcích	42,50 /Ne vyhověl	Pro: 5 Proti: 0 Zdržel se: 0 Nepřítomen: 0
5.	CZ.03.03.01/00/23_050/0007532	Lehkost - realizační fáze šíření modelu v regionech	50,00/ Nevyhověl	Pro: 4 Proti: 0 Zdržel se: 0 Nepřítomen: 1* *hodnotitel/ka nepřítomen/a z důvodu možného střetu zájmu s projektem reg.číslo CZ.03.03.01/00/23_050/0007532

Odůvodnění výsledného bodového / slovního hodnocení pro každý z hodnocených projektů je uvedeno v jednotlivých věcných hodnoceních v příloze tohoto zápisu.

Zápis je vyhotoven přímo na jednání hodnotící komise, k jeho znění nebyly vzneseny žádné připomínky. Všichni členové vyjádřili souhlas s jeho zněním.

Přílohy:

- Prezenční listina
- Vypracované věcné hodnocení (pro každý hodnocený projekt – viz výše) jedno hodnocení
- Příloha č. 3 Záznam o průběhu jednání komise

Soulad zápisu s průběhem a výsledky jednání potvrzuje:

Tajemník hodnotící komise	
Datum	14.8.2026
Jméno	
Příjmení	
Podpis	

Předseda / místopředseda hodnotící komise	
Datum	14.8.2026
Jméno	
Příjmení	
Podpis	

Detail hodnocení

Název projektu	Ambasadorství digitální inkluze
Registrační číslo projektu	CZ.03.03.01/00/23_050/0007401

Kód hodnotitele

Pořadí hodnocení	3
Kolo hodnocení	Hodnocení žádosti o podporu
Fáze hodnocení	Věcné hodnocení
Datum hodnocení	14. 8. 2026
Status	Vyhověl
Soubor kritérií	OPZ+_VH_sociální inovace_projekt v realizační fázi
Finalizováno	Ne
Platný	Ano
Výsledek (v bodech)	61,25
Počet hodin	
Arbitr	Ne
Opravný hodnotitel	Ne

Popis hodnocení

Komentář k hodnocení

Projekt reaguje na relevantní problém digitálního znevýhodnění klientů sociálních služeb a navazuje na předchozí inkubační fázi. Inovativnost je spíše střední a implementační než zásadní či technologická. Silnou stránkou je zejména praktické učení na reálných situacích klientů, zamýšlený přenos zkušenosti od ambasadora ke kolegům a vedení, využívání stávajících struktur sociálních služeb a dobře zpracovaný evaluační rámec. Projekt má potenciál přispět k tomu, aby se práce s digitálními potřebami klientů stala běžnější součástí sociální práce. Hlavní rezervy spočívají v tom, že potřebnost a připravenost nejsou dostatečně individualizovány podle konkrétních zapojených organizací, cílový stav organizační změny není zcela jednoznačně operacionalizován, s čímž souvisí i slabší rozpracování teorie změny v rámci evaluace. Určité rezervy jsou i v systémové rovině a změn v ní. V rámci evaluace je také nepříliš dobře metodologicky rozpracována práce s ověřováním kauzality.

HK doporučuje:

K evaluaci:

1. V první měsících běhu projektu rozpracovat teorii změny na úroveň konkrétních (a ideálně v literatuře popsanych) mechanismů a jejich kontextů (např. v duchu realistické evaluace – Pawson & Tilley 1997).
2. Ve vstupní evaluační zprávě / evaluačním designu jasně popsat, jak bude probíhat ověřování kauzality, tedy deduktivní část evaluačního výzkumu.

K šíření přístupu:

3. Usilovat o zařazení šířeného přístupu mezi akreditované kurzy vzdělávání v sociálních službách a zachovat přitom terénní a kazuisticky orientovaný přístup k šíření digitálních kompetencí.

K indikátorům:

4. Vzhledem k povaze intervence zařadit indikátor 626 000 mezi sledované indikátory, vyplnit cílovou hodnotu a popsat ji.

Hodnotící komise doporučuje projekt k podpoře. Maximální doporučená výše dotace činí 9 515 263,75 Kč.

Poznámka k výsledku

Kritéria hodnocení

Kritérium	Funkce	Vyhověl	Minimum bodů	Maximum bodů	Způsob hodnocení	Min. bod. hranice	Počet bodů	Deskriptor	Odůvodnění	Relevantní
1. Potřebnost	K	Ano	7,50	30,00		0,00	18,75			Ano
1.1. Potřebnost navrženého řešení problému; Hodnocena je prokazatelnost potřebnosti nového řešení, tj. význam problému a (ne)dostupnost jeho řešení, a dále kvalita podkladů, ke kterým žadatel dospěl a které dokládají potřebnost a relevantnost řešení pro cílovou skupinu.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	11,25	dobré	Žadatel reaguje na reálný a společensky relevantní problém digitálního znevýhodnění u zranitelných skupin, i když v evropském srovnání si ČR vede relativně dobře v oblasti digitálního začleňování (viz Digital Decade Country Report). Žadatel správně identifikuje zejména seniory, osoby v chudobě, osoby žijící v sociálně vyloučených lokalitách a další znevýhodněné skupiny jako skupiny, u nichž může digitalizace veřejných služeb vytvářet nové bariéry. Potřebnost tématu digitálního vyloučení je doložena poměrně přesvědčivě. Volba sociálních služeb jako prostředníka změny je logická a žadatel dokládá zkušenosti z předchozí inkubační fáze. Pozitivně lze hodnotit také skutečnost, že žadatel nepředkládá problém pouze jako nedostatek znalostí klientů, ale identifikuje sociální služby jako prostředí, v němž lze digitální podporu integrovat do již existujícího vztahu pracovník–klient. Žádost ilustrativně uvádí životní situace, kde řešení může pomoci, i riziko kumulace negativních efektů, včetně tvorby „začarovaného kruhu". Slabší je však prokázání potřebnosti právě navrhované metody ve vztahu ke konkrétním organizacím, do nichž má být šířena. Plán spolupráce nerozlišuje výchozí stav, problémy, klientelu ani podmínky jednotlivých zapojených organizací, i když ambasadorský cyklus je popsán srozumitelně, tyto nejasnosti žadatel vysvětlil při osobní účasti na HK. Žadatel kvantifikuje především rozsah digitálního znevýhodnění v populaci, nikoli už četnost nebo velikost konkrétních následků u klientů sociálních služeb, ani že pracovníci sociálních služeb jsou sami často digitálně znevýhodnění, není v žádosti přesvědčivě kvantifikováno nezávislými daty. Vstupní rozhovor k současnému stavu předpokládá až evaluační plán. Přínos na úrovni klienta a ambasadora je tedy doložen lépe než očekávaná transformace týmů a organizací. Jednotlivé skupiny (uživatelé), na které může mít řešení dopad, by šlo více specifikovat, podobně chybí podrobnější charakteristiky CS	Ano

									(cílových organizací), i když jejich volba se jeví jako logická a projevují (obecnou) motivaci k zapojení. Pozice systémových aktérů jsou slabě doloženy, počítá se s rozhovory až v evaluačním plánu. Tyto nejasnosti žadatel na osobní účasti částečně vysvětlil. HK upozorňuje na dílčí pochybnost v podobě neprokázání potřebnosti řešení zaměřeného na snižování administrativní zátěže sociálních pracovníků prostřednictvím digitalizace administrativních úkonů. Neexistuje zde systematická analýza administrativních procesů ani kvantifikace zátěže, žadatel však v rámci osobní účasti alespoň uvedl ilustrativní příklad, jak k úspoře času může docházet. Naopak HK upozorňuje, že existují veřejně dostupná řešení, která jsou vůči tomuto problému mnohem přímočařeji zaměřena	
1.2. Znalost a poznání; Hodnocena je prokázaná znalost stávajícího poznání a potřeb cílové skupiny, a to nejen na základě rešerše literatury / desk review, ale také vlastního testování.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Žadatel prokazuje dobrou praktickou znalost problému digitálního vyloučení i vlastního přístupu, který ověřoval v inkubační fázi a na základě zkušeností dále upravuje. Silnou stránkou je schopnost reflektovat limity předchozí intervence a promítnout poznatky z praxe do navazujícího projektu. Z evaluačního designu je patrné, že si uvědomuje význam podpory vedení, dostatečné kapacity ambasadora a přenosu zkušeností do týmu. Pozitivní jsou také plánované follow-up rozhovory 15–18 měsíců po skončení intervence. Hlavním nedostatkem je slabší propojení vlastního poznání se širším stavem odborného poznání. Žadatel nepředkládá systematickou rešerši obdobných českých a zahraničních řešení, jejich výsledků a limitů ani s nimi svůj přístup přesvědčivě neporovnává. Přitom dostupné zahraniční i české studie již popisují sociální pracovníky jako prostředníky digitální inkluze, organizační ukotvení i obdobné bariéry na straně klientů a organizací. Také český aplikovaný výzkum se věnuje digitalizaci a inovacím sociální práce. V roce 2025 byla publikována systematická rešerše role sociální práce v digitálním začleňování. Z 1110 nalezených článků bylo po screeningu zahrnuto pouze deset empirických studií. Rešerše potvrzuje, že sociální pracovníci poskytují digitální podporu klientům, organizují peer-support a vzdělávání a snaží se digitální inkluzi začleňovat do fungování organizací. To znamená, že právě mechanismus navrhovaný projektem – sociální pracovník jako prostředník digitální inkluze, peer-support a organizační ukotvení – není mezinárodně neprobádaný. Současně česká studie založená na rozhovorech s deseti sociálními pracovníky identifikovala velmi podobné jevy, jaké uvádí žádost: nedostatek technologií a konektivity, nízkou důvěru klientů, omezené digitální kompetence a nedostatečnou systémovou podporu. STARFOS dále ukazuje, že	Ano

									český aplikovaný výzkum se již zabýval např. digitalizací sociálního poradenství prostřednictvím chatbotů/voicebotů a obecně inovací sociální práce či profesionalizací sociálních pracovníků. Znalost problematiky tedy existuje, řešerše vytvořená žadatelem ale není systematická; navíc není detailněji zaměřena na administrativní zátěž, která má být předmětem intervence. HK konstatuje, že tato část mohla být v žádosti lépe systematictější zpracována, nejde však o eliminační prvek i z důvodu, že jde již o realizační fázi šíření. Potřebnost projektu je věrohodná a mechanismus intervence srozumitelný, současně ale chybí jasné doložení toho, jak digitální témata dosud řešily konkrétní spolupracující organizace, například Charita či Člověk v tísni, a jaké jsou jejich specifické potřeby. Plán spolupráce by mohl být více individualizovaný; konkrétnější přizpůsobení organizacím je patrné až z evaluačního plánu. Určitou nejistotu představuje také přenositelnost zkušeností z inkubace na širší spektrum cílových skupin, u nichž nebylo doloženo stejně hluboké předchozí testování. Celkově je tedy silnou stránkou projektu praktická zkušenost a promyšlený mechanismus intervence, zatímco hlavním limitem zůstává slabší zasazení do existujícího odborného poznání a slabší zmapování výchozí situace a konkrétních potřeb přijímajících organizací.	
2. Účelnost	K	Ano	7,50	30,00		0,00	15,00			Ano
2.1. Zlepšení a dopad; Hodnocen je potenciální dopad projektu na zvýšení kvality života cílové skupiny.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Projekt má srozumitelně vystavěnou intervenční logiku a jeho účel je zřejmý. Projekt je z hlediska aktivit a hlavních výstupů poměrně konkrétní. Potenciální pozitivní dopad na klienty je věrohodný. Pokud pracovník dokáže klientovi pomoci zvládnout konkrétní digitální úkon a zároveň jej naučí, aby jej příště zvládl sám, lze očekávat zvýšení digitální samostatnosti, bezpečnosti a dostupnosti veřejných služeb. Přesah na občany ČR je tedy zřejmý a není jen deklaratorní. Vlastní zkušenosti žadatele z inkubace navíc dokládají konkrétní posuny u klientů i pracovníků. Potenciál využití metody je významný. I v mezinárodním kontextu je prokázáno, že sociální pracovníci mohou působit nejen jako přímí poskytovatelé podpory, ale také jako organizátoři peer podpory a jako aktéři, kteří digitální inkluzi vnášejí do organizací. Z hlediska udržitelnosti dává smysl, že projekt nezakládá nová specializovaná místa, ale rozšiřuje kompetence pracovníků v jejich běžné roli. Know-how se nemá koncentrovat u jediného ambasadora. Problematická je však míra deklarovaného systémového dopadu. Rozsah přímého dopadu projektu je omezený, širší společenský dopad je proto závislý na následném přenosu. Z 27 přímo podpořených ambasadorů má	Ano

									projekt postupně vytvořit změnu v desítkách organizací a nepřímo u stovek klientů. Přenos však není automatický. Samotný evaluační design žadatele přiznává, že absolvování cyklu nestačí a že závisí na prostoru, motivaci ambasadora a podpoře vedení. Ještě problematičtější je tvrzení o snižování administrativní zátěže pracovníků. Projekt žádným způsobem neměří např. čas strávený administrativou před a po intervenci, počet administrativních úkonů, počet kontaktů s klientem způsobených digitálními problémy, dobu potřebnou k řešení těchto situací, počet opakovaných intervencí, změnu workloadu ani finanční úsporu. Žadatel to částečně ilustroval příkladem v rámci osobní účasti na hodnotící komisi. Dlouhodobá ambice, aby se digitální kompetence staly standardní součástí sociální práce, je relevantní, avšak není stanoveno, u kolika zapojených týmů či organizací a podle jakých kritérií bude možné říci, že k takovému ukotvení skutečně došlo (např. podíl služeb se začleněnou digitální agendou atp.). Organizace mají konkrétní podobu změny a závazek vedení do značné míry teprve formulovat během projektu. Je zde dílčí nesoulad v kvantifikaci: žádost a vizualizace pracují s cca/min. 200 kazuistikami, zatímco evaluační plán stanovuje minimálně 2–3 kazuistiky na 27 ambasadorů, tedy 54–81 kazuistik, což oslabuje vnitřní konzistentnost výstupů (pozn. i když možná jde jenom o numerickou nebo formulační nesrovnalost).	
2.2. Způsob vyhodnocení a evaluace; Hodnoceno je nastavení evaluace řešení.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Evaluační design je poměrně podrobný, vnitřně promyšlený a dobře propojený s podstatou intervence a samotnou realizací projektu. Evaluace není pojata jako jednorázová ex-post aktivita, ale jako průběžný nástroj učení a řízení projektu. Sleduje změnu na více úrovních, což odpovídá požadavku výzvy (dopad na jednotlivce, organizaci, systém). Předností je průběžná triangulace a práce s mechanismy změny, byť ještě ne úplně rozpracovanými. Projekt pracuje s perspektivou: ambasadorů, jejich kolegů, vedoucích pracovníků, klientů a externích oborových aktérů. Žadatel má jasnou představu o konceptu vyhodnocení svého působení v jednotlivých cílových skupinách. Základní metodická volba designu evaluace je vhodná pro povahu projektu, pro zpětnou vazbu je dobře zdůvodněna a odpovídá charakteru intervence. Terminologicky evaluační plán místy trochu pokulhává, kdy s některými pojmy zachází evaluátor trochu nepřesně. Evaluace má ambici nesledovat pouze to, zda ke změně došlo, ale také jak, proč a za jakých podmínek se změna přenáší od ambasadora přes tým a vedení až k organizační praxi. Užitečná bude i longitudinální vstupní studie absolventů inkubační fáze pro získání informací o udržitelnosti. HK	Ano

								pozitivně hodnotí kombinaci: • dotazníků, • • vedením, • perspektivy, • follow-up rozhovorů. Což v úhrnu dobře zajišťuje triangulaci zdrojů poznání. Zvláště pozitivní je plánovaná triangulace pohledu pracovníka a klienta. Je převážně zřejmé, podle čeho se pozná, že zvolený způsob spolupráce s cílovou skupinou funguje. Namítat lze, že nejsou stanoveny explicitní hranice úspěchu. Dobře říká, co bude sledováno, ale méně přesně, kdy bude organizace považována za organizaci, ve které se metoda „uchytila“. Jak naznačuje evaluační design, omezující bude, že výsledky třetího cyklu z follow-up vedení nebudou z hlediska organizační udržitelnosti zcela srovnatelné s prvními dvěma kohortami. Výhrad k současnému rozpracování evaluace je několik:1. Teorie změny zatím není rigorózněji rozpracována na úroveň v literatuře popsaných mechanismů a kontextů, ve kterých mohou přinášet dané výsledky. Pojmenované předpoklady jsou ale v tomto směru dobrým zárodkem.2. Evaluace příliš nevysvětluje, jak bude pracovat s prokázáním kauzality (z logiky věci vzhledem k orientaci na case-study research a enlightenment approach a tedy Theory-based evaluaci v rovině kontribuce, nikoliv atribuce). Pre/post sebehodnocení účastníků nemůže samo o sobě prokázat, že pozorovaná změna vznikla v důsledku intervence. V tomto ohledu nebylo příliš uspokojivé vyjádření příjemce v rámci osobní účasti.3. S předešlým souvisí, že na jednu stranu evaluační design již přináší hrubé scénáře rozhovorů, resp. dalších metod sběru dat, ale nemá formulované empirické predikce a tedy jasno v deduktivních testech, které by právě měl provádět např. v rámci ex post rozhovorů...) Celkově HK hodnotí evaluaci jako přijatelnou a doporučuje:1. V prvních měsících běhu projektu rozpracovat teorii změny na úroveň konkrétních (a ideálně v literatuře popsaných) mechanismů a jejich kontextů (např. v duchu realistické evaluace – Pawson & Tilley 1997). 2. Ve vstupní evaluační zprávě / evaluačním designu jasně popsat, jak bude probíhat ověřování kauzality, tedy deduktivní část evaluačního výzkumu.	pre/post rozhovorů, • focus groups, kazuistik, • rozhovorů s klientské dlouhodobých	
--	--	--	--	--	--	--	--	---	--	--

3. Efektivnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	7,50			Ano
3.1. Efektivita projektu a rozpočet; Hodnoceno je efektivní a hospodárné použití zdrojů s ohledem na plánované a potřebné výstupy projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	Rozpočet projektu je celkově přehledný a jeho struktura odpovídá charakteru projektu. Žadatel navazuje na zkušenosti z inkubačního projektu a vysvětluje navýšení personálních a lektorských kapacit zjištěnými nedostatky předchozí realizace. Rozložení nákladů mezi aktivity je v základní logice přiměřené: největší část zdrojů směřuje do vlastní realizace změny v organizacích, významná část do evaluace a zbývající část do systémové práce, propojování organizací a šíření. Rozpočet je přesvědčivější v jednotkových sazbách než v doložení potřebného objemu práce. Není plně zřejmé, jak jsou velmi rozsáhlé kapacity experta ambassadoringu a metodika a hlavního lektora rozděleny mezi jednotlivé činnosti a proč jsou obě pozice potřebné na plný úvazek po dobu 16,5 měsíce. U většiny rozpočtových položek je ale potřeba věcně vysvětlitelná. Otázku vyvolává součet KA3, KA4 a KA6, tedy systémová práce, propojování a šíření. Tyto aktivity představují přibližně 2,31 mil. Kč, resp. 30 % přímých nákladů. Jde o legitimní a výzvou výslovně předpokládané aktivity, avšak jejich kvantifikované výstupy jsou relativně omezené – např. jeden kulatý stůl, jedno alumni setkání, tři online setkání, jedna online konference, minimálně 15 příkladů dobré praxe a tři mediální zmínky. Relativně vysoký finanční podíl by zasloužil přesnější doložení pracnosti. V rozpočtu jsou drobné nepřesnosti, např. u „Tvůrce advokačního obsahu“ je při 208 jednotkách a sazbě 689 Kč zjevně použit hodinový výpočet, přesto je měrná jednotka v sestavě označena jako „superhrubá měsíční“. Součet orientačních částek uvedených u jednotlivých KA činí 7,580 mil. Kč, zatímco skutečné přímé náklady jsou 7,612 mil. Kč, rozdíl cca 32 tis. Kč je malý a pravděpodobně vzniká zaokrouhlením. Položky rozpočtu lze přiřadit k aktivitám věcně, finančně pouze částečně. Je popsáno, kdo na aktivitách pracuje. Chybí propojení mezi rozpočtem a aktivitami: například není uvedeno, kolik z 16,5 měsíce experta připadá na KA1, kolik na KA3 a kolik na KA4.	Ano
4. Hospodárnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	7,50			Ano
4.1. Hospodárnost; Hodnocen je žadatelův přístup k hospodárnému využití zdrojů v projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	Projekt vykazuje relativně rozumný přístup k hospodárnému využívání již existujících zdrojů a struktur. Jádrem intervence není vytvoření nové služby či nové specializované pozice. Vychází se struktury a výstupů předchozích projektů (např. existující bezplatnou online příručku Pomáháme. Digital, stávající web a komunikační kanály, zkušenosti a alumni síť z inkubační fáze, existující týmy a porady poskytovatelů sociálních služeb a rovněž metodiku vznikající v jiném projektu OPZ+ výzva 077). Projekt současně rozvíjí potenciál	Ano

									samotných uživatelů. Klient není pouze pasivním příjemcem podpory - metoda směřuje k jeho větší schopnosti řešit digitální situace vlastními silami. Z hlediska šíření se žadatel snaží využívat existující distribuční kapacitu velkých poskytovatelů. Žádost explicitně a systematicky nevyčísľuje, jaké další vlastní personální či materiální kapacity žadatele a spolupracujících organizací budou poskytnuty mimo rozpočet projektu.	
5. Proveditelnost	K	Ano	5,00	20,00		0,00	12,50			Ano
5.1. Způsob zapojení aktérů (cílové skupiny a stakeholderů) a kapacity pro řešení ; Hodnoceno je využití potenciálu cílové skupiny v projektu, kapacity žadatele pro řešení a možnosti spolupráce s dalšími aktéry.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	5,00	dostatečné	Způsob zapojení aktérů je promyšlený a navazuje na zkušenosti z inkubační fáze. Žadatel deklaruje v týmu osoby, které jsou experty v oblastech činnosti cílových skupin, průkaznost (ze žádosti) je však slabší. Odborná znalost prostředí sociálních služeb vstupuje přímo prostřednictvím ambasadorů, jejich kolegů a vedení. Má v týmu i osoby, které jsou experty v oblasti použité metody. Je přímo nositelem a spoluvůrcem šířeného přístupu a prošel jeho postupným vývojem. Výraznou postavou, na které stojí celý projekt jsou tzv. ambasadoři. Ambasadoři nejsou žadatelem vhodně pojmání jako pasivní účastníci vzdělávání, ale jako aktivní nositelé změny. Sociální pracovníci mají intervenční, participativní a evaluační roli. Projekt zároveň reaguje na zásadní poznatek inkubace, že změna zůstává na úrovni jednotlivce, pokud ambasador nemá podporu týmu a vedení a více zapojuje vedení. Projekt počítá s adaptací podpory podle zpětné vazby. HK pozitivně hodnotí rovněž zapojení vedoucích pracovníků; samotný evaluační design správně identifikuje podporu vedení jako důležitou podmínku přenosu intervence do organizace. Je promyšlena i motivace pracovníků a vymezena charakteristika pro vhodného ambasadora. Plán spolupráce je zpracován převážně jako společný model pro všechny poskytovatele a nerozlišuje podrobně jejich konkrétní organizační situaci, potřeby, již vyčleněné kapacity či změny v interních procesech. Přípravenost zapojených organizací k zavádění změn je věrohodně naznačena, nikoli však ve všech organizacích dostatečně konkrétně prokázána. Počítá se zapojení vedení. Žadatel onu přípravenost doplnil a upřesnil při osobní účasti na HK. Participace koncových uživatelů, klientů sociálních služeb, je zřejmá, ale je více rolí uživatele a zdroje zpětné vazby než spoluvůrce. Relevantní skupiny stakeholderů identifikovány jsou, jejich skutečné aktivní zapojení je však nerovnoměrné a je nejslabší částí žádosti. Vedení poskytovatelů je sice správně identifikováno jako klíčový stakeholder pro přenos z úrovně jednotlivce na úroveň organizace, širší stakeholderi však nejsou v žádosti většinou konkrétně smluvně či	Ano

									jinak zavázání. Nelze tedy zatím s jistotou říci, že profesní asociace, veřejná správa či další systémoví aktéři budou aktivními partnery při prosazování změny, nikoli pouze účastníky diseminace či respondenty evaluace. Slabinou je rovněž nedostatečné zapojení aktérů, kteří mají kompetenci měnit organizační a systémové procesy. Společné prosazování změn mimo vlastní organizace bude záviset na kvalitě systémové a advokační práce, která je v žádosti popsána jen velmi obecně a bez závazků.	
5.2. Způsob realizace aktivit a šíření; Hodnocena je vhodnost zvoleného způsobu realizace aktivit a potenciál šíření daného řešení.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	Projekt překračuje úroveň formálního šíření. KA jsou v hlavní intervenční linii logicky provázané. KA jsou dostatečně a srozumitelně popsány, včetně stanovených výstupů. KA mají v zásadě akceptovatelnou časovou dotaci. Způsob provádění KA povede k dosažení stanovených výstupů. Projekt má vhodně nastavený základní mechanismus udržitelnost, ale dosažení dlouhodobého a systémového ukotvení bude záviset na předpokladech, které zmiňuje žádost a další části tohoto hodnocení. Projekt se opírá o dlouhodobou praktickou podporu místo jednorázového školení, počítá s adaptací mezi jednotlivými cykly, zapojuje vedení, vytváří peer-to-peer přenos a kombinuje vnitro-organizační, mezi-organizační a veřejné šíření. Strategie šíření metody a know-how není pouze formální, ale její část je spíše diseminační. Chybí zejména propracovanější strategie škálování nad rámec již zapojených organizací a přesvědčivější doložení poptávky systémových stakeholderů. Pokud by skutečně byly aktivně zapojeny silné síťové organizace typu Charita nebo Diakonie, může mít model dobrý potenciál horizontálního šíření. Je však třeba odlišovat šíření informací od škálování řešení. Online konference, newsletter, sociální sítě, odborné články a knihovna dobré praxe samy o sobě nezaručují adopci modelu dalšími poskytovateli. Pro systémovější změnu by bylo vhodné definovat například počet organizací, které model po skončení projektu převezmou, počet pracovníků, kteří jej budou používat bez projektového financování, počet organizací, které jej začlení do interních metodik, počet služeb, které jej zapracují do individuálního plánování a dlouhodobou míru používání příručky. Dle evaluačního plánu, se plánují rozhovory se třemi externími aktéry, například z MPSV, Asociace poskytovatelů sociálních služeb či oborových sítí až později. Projekt má dobře naplánované komunikační a síťovací nástroje. Ale málo je popsána cesta od informace k adopci. Není stanoveno, kolik dalších organizací má být osloveno či přivedeno k využití metody. Je zde časový nesoulad mezi hlavní žádostí a evaluačním plánem u vstupní	Ano

									longitudinální studie. Žádost uvádí začátek fyzické realizace 1. 5. 2027, zatímco evaluační plán plánuje již na březen–duben 2027 (po inkubačním projektu). Není jasné, zda má být studie realizována mimo vlastní projekt z jiných zdrojů, nebo jde o chybu v harmonogramu.HK doporučuje usilovat o zařazení šířeného přístupu mezi akreditované kurzy vzdělávání v sociálních službách a zachovat přitom terénní a kazuisticky orientovaný přístup k šíření digitálních kompetencí. (K této ambici se žadatel přihlásil i v rámci osobní účasti).	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	--

Přílohy posudku

Číslo přílohy hodnocení	Název přílohy hodnocení	Soubor
----------------------------	-------------------------	--------

Detail hodnocení

Název projektu	(NE)JISTOTA V POHYBU: Změna, která trvá
Registrační číslo projektu	CZ.03.03.01/00/23_050/0007403

Kód hodnotitele

Pořadí hodnocení	3
Kolo hodnocení	Hodnocení žádosti o podporu
Fáze hodnocení	Věcné hodnocení
Datum hodnocení	14. 8. 2026
Status	Nevyhověl
Soubor kritérií	OPZ+_VH_sociální inovace_projekt v realizační fázi
Finalizováno	Ne
Platný	Ano
Výsledek (v bodech)	45,00
Počet hodin	
Arbitr	Ne
Opravný hodnotitel	Ne

Popis hodnocení

Komentář k hodnocení Záměr má poctivé jádro. Žadatel má za sebou vlastní praxi, umí ji popsat bez přikrášlování a přiznává i to, co nevyšlo, doložené plány spolupráce nesou konkrétní zakázky konkrétních organizací, odborné a personální kapacity jsou dobré, evaluační design je zpracován nadprůměrně a rozpočet je početně správný a drží se obvyklých mezd. Projekt tak má reálné předpoklady pro realizaci plánovaných aktivit. HK nicméně konstatuje, že si žadatel v této žádosti definoval jinou cílovou skupinu, než se kterou pracoval dosud. Místo rodin s malými dětmi v obcích do dvou tisíc obyvatel jsou to nyní organizace a veřejnost, o níž sám žadatel píše, že do projektu vstupuje nepřímou a má z jeho aktivit nepřímý prospěch. Tím mu vznikla povinnost doložit potřebnost i rešerši znovu a od začátku, a on se místo toho opřel o návaznost na předchozí projekt, tedy o něco, co v tomto ohledu nenavazuje. Rešerši žadatel nepředložil v žádné podobě a vůči existujícím způsobům řešení téhož problému se nevymezuje, ačkoli komunitní práce je v České republice etablovanou metodou sociální práce s vlastní teorií i metodickou infrastrukturou a vedle ní působí Nadace Via i několik dalších iniciativ a projektů. HK netvrdí, že jde o totéž, konstatuje, že žadatel tuto krajinu nezmiňuje, a nelze tedy posoudit, co k ní přidává. Nedoloženo zůstává i prostředí, na němž celý záměr stojí. Žadatel ověřoval přístup na území dvou místních akčních skupin v Moravskoslezském kraji, doložené plány spolupráce ale zahrnují prostředí velmi odlišná a o obcích a sousedských komunitách, v nichž má deklarovaný dopad ležet, nepředkládá žádost žádná data. Vlastní testování navíc není systematizováno, uváděná zjištění mají povahu jednotlivých příkladů bez metody sběru a bez uvedení vzorku, a ověřenost přístupu, tedy podmínka, na které tato výzva stojí, je doložena zkušeností realizačního týmu, nikoli zjištěním evaluace, která podle evaluačního designu nebude hotová dříve než na podzim 2026. Spolupráci má žadatel doloženou zhruba pro polovinu zamýšleného zásahu a aktivitu, která by mu zajistila zbytek, nezařadil. Mezi doloženými organizacemi není žádná obec, ačkoli na malých obcích stojí celý příběh projektu, a velikosti doložených organizací tomuto vymezení z větší části neodpovídají. Zásadní rezervou je konečně méně přesvědčivě doložený přechod od podpory jednotlivých nositelů změny ke skutečné a dlouhodobé změně fungování organizací a odtud ke konkrétnímu dopadu u koncových uživatelů, což se promítá i do evaluačního

rámcе, který kvalitně sleduje proces zavádění, hůře však zachycuje trvalou změnu organizací a systémovou změnu. Rezervy má rovněž strategie šíření a advokační práce a celková efektivita rozpočtu je oslabena vysokým objemem personálních kapacit, jejichž nezbytnost není vzhledem k očekávanému rozsahu projektu dostatečně doložena.

Předložený záměr je na základě výše uvedených skutečností přesvědčivý pouze jako model intenzivní podpory nositelů změny, ale jako doložený model šíření ověřeného řešení, který tato výzva předpokládá, je nedostatečný.

Hodnotící komise nedoporučuje projekt k podpoře.

Poznámka k výsledku

Kritéria hodnocení

Kritérium	Funkce	Vyhověl	Minimum bodů	Maximum bodů	Způsob hodnocení	Min. bod. hranice	Počet bodů	Deskriptor	Odůvodnění	Relevantní
1. Potřebnost	K	Ne	7,50	30,00		0,00	7,50			Ano
1.1. Potřebnost navrženého řešení problému; Hodnocena je prokazatelnost potřebnosti nového řešení, tj. význam problému a (ne)dostupnost jeho řešení, a dále kvalita podkladů, ke kterým žadatel dospěl a které dokládají potřebnost a relevantnost řešení pro cílovou skupinu.	K	Ne	3,75	15,00		7,50	3,75	nedostatečné	Projekt identifikuje problém nízké schopnosti obcí a organizací reagovat na proměňující se potřeby komunit a ukotvovat změny v oblasti komunikace, spolupráce a zapojování lidí. HK pozitivně vnímá, že žadatel má za sebou vlastní praxi a umí ji popsat bez přikrášlování. Příloha Zkušenosti s přístupem uvádí konkrétní situace z terénu včetně těch, které nevyšly, například záměr sdílených kol, od něhož bylo pro finanční náročnost upuštěno. Popsaný vývoj komunitního zpravodaje, kdy první číslo nepřineslo prakticky žádnou odezvu a po čtvrtém čísle jde o šest konkrétních reakcí, je poctivé doložení, jaké HK vidí zřídka. Potřebnost nového řešení však žadatel nedoložil. Opírá se o to, že navazuje, a z návaznosti odvozuje, že problém i cílovou skupinu už popsal dříve. Popis problému tak v obecné rovině stojí převážně na tvrzeních a zkušenostech žadatele – neopírá jej významněji o externí data, výzkumná zjištění či jiné podklady, které by rozsah a závažnost problému doložily. Předchozí projekt pracoval s rodinami s malými dětmi v obcích do dvou tisíc obyvatel, tedy se skupinou, u níž šlo popsat, co ji tíží. V této žádosti je cílovou skupinou veřejnost, zaměstnanci nestátních neziskových organizací a pracovníci samospráv, přičemž o veřejnosti sám žadatel píše, že do projektu vstupuje nepřímo a má z jeho aktivit nepřímý prospěch. Žadatel tedy u téže cílové skupiny nepokračuje, definuje si novou. Tím mu vzniká povinnost dokázat potřebnost znovu a od začátku, a to žádost nedělá. Ani během přímé účasti na HK se žadateli, přes jeho tvrzení, že plánovaná cílová skupina je stejná jako v předchozím projektu, nepodařilo návaznost zvolených cílových skupin na předchozí inkubační fázi přesvědčivě dokázat. Nedoloženo zůstává i prostředí, na němž celý záměr stojí a není doložena ani znalost dalších existujících řešení - projekt uvádí, že metod a přístupů existuje řada, tvrzení však systematictěji nedokládá ani neporovnává vlastní přístup s dostupnými alternativami. Žadatel mluví o malých obcích do dvou tisíc obyvatel, místem realizace je	Ano

									uvedeno třináct krajů. Ani jedna obec pak nedoložila zapojení vůbec. Žadatel to vysvětluje volebním rokem a HK to oceňuje. Určující ale není popsání obavy, nýbrž doložení toho, že žadatel má nástroje a možnosti tuto situaci ustát, tedy náhradní organizace, kritéria jejich výběru a postup pro případ, že se vedení obcí na podzim vymění. To v žádosti není. Obce nemohou slíbit nic, dokud nevědí, kdo je povede, a to za žadatele nevyřeší hodnotící komise. Nedostupnost stávajících řešení žadatel nedokládá vůbec. V žádosti není zmíněno jediné existující řešení, vůči kterému by se vymezil. Přitom Nadace Via podporuje aktivní lidi v sousedských komunitách devěťadvacet let, v roce 2025 na to rozdělila přes dvacet milionů korun a v programu Místo, kde žijeme cílí i na obce do pěti tisíc obyvatel, přičemž vedle grantů nabízí semináře, konzultace, mentory z řad zastupitelů a setkávání podpořených mezi sebou, tedy funkčně velmi blízko tomu, co žadatel nazývá komunitním impulsem a Sítí. Pod stejnou prioritou OPZ plus navíc běžel Communitas Šluknovsko se šířením přístupu integrovaného rozvoje obce, Rozvoj aktivního občanství ve venkovských oblastech na Broumovsku a projekt na síť transformačních průvodců. HK netvrdí, že jde o totéž. Konstatuje, že žadatel tuto krajinu nezmiňuje, a nelze tedy posoudit, co k ní přidává.	
1.2. Znalost a poznání; Hodnocena je prokázaná znalost stávajícího poznání a potřeb cílové skupiny, a to nejen na základě rešerše literatury / desk review, ale také vlastního testování.	K	Ne	3,75	15,00		7,50	3,75	nedostatečné	HK konstatuje, že znalost vlastní praxe je u žadatele nesporná a v dokumentech dobře čitelná. Popis nástrojů, zejména ekosystému ohně a komunitního impulsu, vychází z opakovaného ověřování v terénu a žadatel u něj pojmenovává i to, kdy přístup nefunguje, například v uzavřených organizacích nebo tam, kde lidé očekávají hotovou službu. Žadatel také vhodně doplnil vlastní praxi i praktickou ukázkou při osobní účasti na HK. Toto kritérium však nehodnotí objem prožitých zkušeností, nýbrž prokázanou znalost stávajícího poznání a potřeb cílové skupiny, a to nejen na základě vlastního testování, ale také rešerše a zmapování dosavadních způsobů řešení tak, aby další šíření dávalo smysl vůči kontextu, ve kterém má být šířeno, zvláště pokud žadatel při inkubaci posunul podobu předkládaného řešení. Což HK pro inkubaci hodnotí velmi pozitivně, ale v rámci šíření je pak potřeba se opětovně podívat na současný ekosystém a předkládané řešení konfrontovat se současnou realitou. Tedy doložit dostatečnou znalost a poznání. Toto poznání je pro HK u předkládané žádosti nedostatečné. Rešerši žadatel nepředložil v žádné podobě, což HK zachytila již v kritériu Potřebnost. Odborné ukotvení nabízí evaluační design, který pracuje s uznávanými autory, literatura je v něm ale použita k designu	Ano

								měření, nikoli k poznání řešeného problému a dosavadních způsobů jeho řešení, a do tohoto kritéria ji proto započítat nelze. Nedoloženo zůstává poznání potřeb těch, s nimiž má být pracováno. Žadatel ověřoval přístup na území dvou místních akčních skupin v Moravskoslezském kraji, tedy v malých obcích a spolcích. Doložené plány spolupráce ale zahrnují prostředí velmi odlišná, vedle malého spolku jde o skautské středisko ve městě, o dvě místní akční skupiny a o celostátní střešní platformu sdružující jednadvacet organizací. Jak tato prostředí fungují a co potřebují, žádost nedokládá. Sám žadatel v příloze uvádí, že přenos do spolků, síťových organizací a místních akčních skupin teprve vyžaduje přizpůsobení konkrétnímu prostředí, tedy že tuto zkušenost zatím nemá, byť žadatel při osobní účasti na HK dovysvětlil, že vlastní zkušeností prošel již při inkubační fázi projektu. Nicméně mezeru vidí HK také na úrovni komunit. Deklarovaný dopad projektu leží v obcích a sousedských komunitách, žádost o nich ale nepředkládá žádná data. Chybí velikost a struktura populace, s níž se má pracovat, míra zapojení obyvatel, dostupnost stávající podpory i to, čím se od sebe jednotlivé typy obcí liší. Dostatečná znalost místní komunity a místních institucí je přitom považována za základní podmínku jakékoli práce s komunitou. Vlastní testování navíc není systematizováno. Dokumentace přesvědčivě nedokládá, jak byly výsledky předchozího testování analyzovány a převedeny do jasných podmínek, rozhodovacích pravidel či variant postupu pro další šíření. Uváděná zjištění mají povahu jednotlivých příkladů bez metody sběru, bez uvedení vzorku a bez srovnání výchozího a cílového stavu, jak dokládá údaj o sto procentech odpovědí u neuvedeného počtu dotázaných nebo doložení účinku zpravodaje šesti reakcemi. Přístup je přitom v celé žádosti označován jako ověřený, což je podmínka, na které tato výzva stojí. Evaluace předchozího projektu ale podle evaluačního designu nebude hotová dříve než na podzim 2026 a design výslovně uvádí, že na její výstupy zatím nelze konkrétně reagovat. Ověřenost je tedy doložena zkušeností realizačního týmu, nikoli zjištěním evaluace. HK dále konstatuje, že se žadatel nevymezuje vůči existujícím způsobům řešení téhož problému. Komunitní práce je v České republice etablovanou metodou sociální práce s vlastní teorií, odbornou literaturou i metodickou infrastrukturou, a to včetně kraje, ve kterém žadatel dlouhodobě působí. Žádost užívá pojmy komunitní role, komunitní impuls, komunitní zapojení a komunitní život, aniž by kdekoliv vysvětlila, v čem se navržený postup liší od komunitní práce, komunitního	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

									organizování, animace území prováděné místními akčními skupinami nebo od dlouhodobě provozovaných grantových a vzdělávacích programů zaměřených na sousedské komunity a na zapojování obyvatel malých obcí do rozhodování. Z textů žádosti nevyplývá, že by žadatel tyto způsoby řešení zvažoval, ani že by pojmenoval, co z nich nefunguje a proč je proto potřeba postup nový. Nástroj práce s komunitními rolemi je předložen jako původní, přestože práce s rolemi a se zdroji v komunitě patří ke standardnímu instrumentáriu komunitní práce, a žádost nikde nedokládá, že by se vůči tomuto poznání žadatel vymezil.	
2. Účelnost	K	Ano	7,50	30,00		0,00	15,00			Ano
2.1. Zlepšení a dopad; Hodnocen je potenciální dopad projektu na zvýšení kvality života cílové skupiny.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Žadatel předložil zpracovanou teorii změny, která rozlišuje tři úrovně působení a nekončí u výčtu aktivit. Mechanismy změny, tedy posun od plánování programu k plánování vztahů, od role organizátora k roli průvodce a od vyčerpání k udržitelnosti, jsou srozumitelné a odpovídají tomu, co žadatel v praxi popisuje. Žadatel usiluje o dosažení změn ve fungování zapojených subjektů prostřednictvím zavádění ověřeného přístupu a podpory tzv. nositelů změny. Plány spolupráce u jednotlivých subjektů popisují žádoucí změny, například širší rozložení odpovědnosti, zapojování dalších osob, změnu způsobu komunikace či spolupráce, posílení schopnosti reagovat na potřeby svého okolí; projekt tedy není zaměřen pouze na předání znalostí či realizaci vzdělávání, deklaruje ambici ovlivnit fungování organizací a dlouhodobě v nich nový přístup ukotvit. HK oceňuje i to, že mezi riziky je uvedeno riziko, že přístup zůstane jen u jednotlivců, tedy právě to riziko, které tomuto typu projektů hrozí nejvíc. Přesvědčivost očekávaného dopadu ale oslabuje ne zcela jasná spojitost mezi intenzivní prací s jednotlivci (nositeli změny) a změnou organizací jako celků. Projekt předpokládá zapojení 45 nositelů změny, avšak není vždy dobře doloženo, jak bude jejich individuální rozvoj a podpora převedena na změnu organizačních procesů, rozhodování, rolí či každodenní praxe tak, aby nový přístup zůstal funkční nezávisle na konkrétním nositeli. Rozdílná konkrétnost plánů spolupráce také snižuje jistotu, že u všech zapojených organizací lze očekávat obdobně hlubokou a udržitelnou změnu. Zlepšení kvality života žadatel neumístil ke konkrétním lidem. Změna má nastat v myšlení zapojených osob, odtud ve fungování organizace, odtud ve způsobu pořádání akcí a teprve odtud v míře zapojení obyvatel a v jejich pocitu sounáležitosti. Na konci tohoto řetězce stojí veřejnost, o níž sám žadatel píše, že profituje nepřímo. Teorie změny řadí posílení důvěry, snížení osamělosti a zeslabení	Ano

									tendencí k radikalizaci mezi dlouhodobé a nepřímé dopady a evaluační design otevřeně přiznává, že tuto část v horizontu projektu nezmapuje. HK tak nemá o co opřít úsudek, komu a v čem se má život zlepšit. Souvisí to s tím, co je zachyceno v kritériu Potřebnost, totiž že cílová skupina byla nově definována a nebyla znovu dostatečně doložena.	
2.2. Způsob vyhodnocení a evaluace; Hodnoceno je nastavení evaluace řešení.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Žadatel pojímá evaluaci jako průběžný nástroj pro sledování zavádění přístupu a učení v projektu. Pozitivně lze hodnotit návaznost na teorii změny, plánované využití více zdrojů dat a snahu zachytit procesní stránku změny. Pro realizační fázi šíření však výzva stanovuje specifický požadavek: evaluace má vyhodnotit změny u podpořených organizací, dopad na koncové uživatele a změny systému, v němž k šíření dochází. V tomto ohledu má předložený evaluační rámec určité rezervy, do značné míry související s nepříliš detailní konceptualizací samotné intervence. Silněji je zaměřen na průběh zavádění přístupu a změny u nositelů změny (jednotlivců), zatímco vyhodnocení skutečné změny fungování jednotlivých organizací a zejména jejího následného dopadu na koncové uživatele není srovnatelně přesvědčivě rozpracováno. Nedostatek souvisí s méně jednoznačně vymezeným mechanismem intervence – teorie změny je relativně obecná, nezachycuje dílčí mechanismy (např. související s pěti nástroji, které zjevně žadatel chce využívat jako “vstupní vektory” do interakcí s komunitou/obcí/společenstvím. Evaluační design jako celek je zvolen správně a vhodně, vytváří jak prostor pro průběžné zachycování změn a adaptaci postupu, tak (ale méně rozpracovaně) prostor pro sledování dopadu a zkoumání kauzality v kontributivní logice. Slabší je především ve specifikaci, podle jakých kritérií bude možné posoudit, zda se přístup skutečně institucionalizoval a zůstane funkční nezávisle na konkrétním nositeli změny. Obdobně je méně přesvědčivě rozpracováno vyhodnocení systémové změny, přestože výzva tuto rovinu výslovně požaduje. Evaluace je tedy dobře použitelná pro průběžné učení v projektu, ale nepokrývá s dostatečnou robustností všechny tři požadované úrovně dopadu realizační fáze šíření. Jako celek je však hraničně přijatelná.	Ano
3. Efektivnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	5,00			Ano
3.1. Efektivita projektu a rozpočet; Hodnoceno je efektivní a hospodárné použití zdrojů s ohledem na plánované a potřebné výstupy projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	5,00	dostatečné	Rozpočet je sestaven přehledně. Celkové způsobilé výdaje ve výši 12 382 500 Kč se vejdou pod strop výzvy, sazba nepřímých nákladů odpovídá objemu přímých nákladů a součty kapitol na sebe navazují bez odchylek. Mzdy u všech pozic na pracovní smlouvu se drží v mezích obvyklých cen a mezd, a to s rezervou, nikoli na hraně.	Ano

									Rozpočet ale nekryje všechno, co žadatel slibuje. Projekt počítá se třemi dvoudenními vstupními bootcampy, se čtvrtletními síťovými setkáními, s tematickými dílnami a se závěrečnou konferencí pro účastníky z území deklarovaného jako třináct krajů. Na pronájem prostor pro práci s cílovou skupinou ani na cestovné a ubytování účastníků však nemá vyčleněné zdroje. Občerstvení a cestovné realizačního týmu skutečně patří jinam, prostory a nocleh pro účastníky nikoli. Pochybnost vyvolává rozsah plánovaných personálních kapacit ve vztahu k výstupům a očekávaným změnám projektu. Přímé náklady tvoří výhradně osobní náklady a zhruba tři pětiny celkového rozpočtu připadají na realizační tým v rozsahu 3,8 úvazku po celou dobu realizace, který má pracovat s patnácti lidmi ve vlně. Vedle plných úvazků garanta, odborného pracovníka a koordinátora projekt počítá s kapacitou designéra služeb a evaluátora a dále s 8 100 hodinami odborných pracovníků a 1 200 hodinami odborných asistentů. Jde tedy o personální velmi intenzivní intervenci. Takto vysoká personální kapacita by mohla být odůvodněna náročností individualizovaného zavádění přístupu v zapojených organizacích; projekt ale neprokazuje dostatečně přesvědčivě vazbu mezi celkovým objemem práce a konkrétním rozsahem změn, kterých má být v jednotlivých organizacích dosaženo. Vzhledem k této ne zcela přesvědčivé intervenční logice nelze tvrdit přiměřenost rozpočtu k očekávaným výsledkům. Z hlediska efektivity lze zvažovat krácení některých pozic – zejména pozice garanta, kdy plný úvazek pro celou dobu realizace je obtížně obhajitelný v poměru k dalším pozicím, podobně tomu je u koordinátora. Prostor pro racionalizaci se nabízí také v případě odborných pracovníků. V rámci osobní účasti byly úvazky jenom krátce diskutovány. Na jednu podpořenou osobu tak vychází částka přesahující čtvrt milionu korun. HK nepochybně, že individuální práce s organizacemi je náročná, žadatel však nikde nevysvětluje, proč je tato kapacita nutná právě v tomto rozsahu. Z žádosti nevyplývá, zda zázemí poskytnou zdarma zapojené organizace, nebo zda s ním žadatel nepočítal.	
4. Hospodárnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	7,50			Ano
4.1. Hospodárnost; Hodnocen je žadatelův přístup k hospodárnému využití zdrojů v projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	Přístup žadatele k hospodárnosti hodnotí HK převážně kladně. Žadatel navazuje na existující zkušenosti, know-how a vztahy vytvořené při předchozím testování přístupu, nevytváří zcela novou implementační strukturu bez vazby na dosavadní činnost. Do realizace jsou zapojeny existující organizace, principem projektu je posilování jejich schopnosti změnu následně nést vlastními	Ano

									kapacitami. Tento přístup odpovídá požadavku výzvy, aby nový přístup po skončení projektu v organizaci zůstal a nebyl dále závislý na realizátorovi. Žadatel nenakupuje žádné externí služby, nepořizuje zařízení ani vybavení a nezakládá zadávací řízení. Odbornou práci zajišťuje vlastními lidmi a nevytváří nové struktury tam, kde má vlastní. Rozpočtová struktura je čitelná a neobsahuje položky bez vazby na aktivity. HK má jen dvě dílčí poznámky. Sazba 300 Kč za hodinu u dohod o provedení práce není nijak zdůvodněna a rozpočtová položka nese označení odborný pracovník, ačkoli žadatel tytéž osoby v žádosti popisuje jako zapojené osoby, které jsou zároveň cílovou skupinou i nositeli změn ve svých organizacích. Rozhoduje charakter činnosti, nikoli název pozice, a z žádosti nevyplývá, jaká činnost je touto sazbou hrazena. Druhou poznámkou je nekrytí prostor a ubytování, které je zachyceno v předchozím kritériu, hospodárnost nákladů, které v rozpočtu nejsou, posoudit nelze. Žadatel nedokládá, které existující zdroje žadatele či zapojených organizací lze využít bez financování z projektu a tím náklady snížit. Vzhledem k rozsáhlé personální kapacitě projektu by bylo žádoucí přesvědčivěji doložit, zda část koordinace, odborné podpory či následného ukotvování změn nemůže být ve větší míře zajištěna prostřednictvím již existujících kapacit.	
5. Proveditelnost	K	Ano	5,00	20,00		0,00	10,00			Ano
5.1. Způsob zapojení aktérů (cílové skupiny a stakeholderů) a kapacity pro řešení ; Hodnoceno je využití potenciálu cílové skupiny v projektu, kapacity žadatele pro řešení a možnosti spolupráce s dalšími aktéry.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	5,00	dostatečné	Žadatel má relevantní zkušenost s řešeným přístupem. Realizační tým zahrnuje odborné, koordinační, evaluační i designérské role a navazuje na zkušenosti získané při předchozím vývoji a testování přístupu. Současně ale žadatel vlastní kapacity detailněji nespecifikuje (např. kdo konkrétně kterou roli zastane, jakou má kvalifikaci – toto však částečně ozřejmil v rámci osobní účasti). U části organizací je patrná předchozí spolupráce se žadatelem a konkrétní motivace ke změně. Šest plánů spolupráce nesou vlastní hlas jednotlivých organizací. Skautské středisko pojmenovává postupný úbytek vedoucích i dětí a otevřeně říká, že jeho současný model dlouhodobě neobstojí. Malý spolek popisuje čtyři patnáctileté zájemce, kteří chtěli získat vzdělání, aby mohli pomáhat na táborech. To jsou konkrétní a věrohodné zakázky, nikoli obecné deklarace ochoty. Spolupráci má ale žadatel doloženou jen pro část projektu. Plány pokrývají 25 osob v šesti organizacích, projekt počítá se 45 osobami ve třech vlnách. Pro druhou a třetí vlnu, tedy zhruba pro polovinu zásahu, žádost neuvádí ani organizace, ani kritéria jejich výběru. U projektu v realizační fázi HK očekává, že spolupráce je již navázaná, lidé v organizacích přístupu rozumějí a mají na něj	Ano

									vyčleněný čas. To je splněno zčásti. Rozporná je i skladba doložených subjektů. Jedním ze šesti plánů spolupráce je plán žadatele sám se sebou, spolek Skrojek tedy do projektu vstupuje zároveň jako realizátor a jako podpořená organizace s pěti zapojenými osobami. HK rozumí tomu, že vlastní proměna žadatele není u konce, od toho, kdo přístup šíří, se ale očekává, že ho už umí. Ke skladbě organizací a k nedoloženým obcím se HK vyjádřila v kritériu Potřebnost. Zapojení stakeholderů nad rámec přímo podpořených organizací a jejich vzájemné propojování není rozpracováno natolik konkrétně, aby bylo možné doložit širší spolupráci ve prospěch společných koncových uživatelů. U stakeholderů žadatel jmenuje Národní síť Místních akčních skupin, Svaz měst a obcí a Českou radu dětí a mládeže, u žádného z nich ale nedokládá navázaný kontakt, projevený zájem ani ochotu s výstupy pracovat. Jedinými doloženými aktéry se systémovým přesahem jsou dvě místní akční skupiny a jedna střešní platforma, které jsou zároveň podpořenými organizacemi projektu, tedy součástí vlastní sítě žadatele. Rezervy lze identifikovat také v míře zapojení koncových uživatelů. Těžiště participace spočívá v práci s nositeli změny a zapojenými organizacemi, méně přesvědčivě je popsáno, zda a jak budou koncoví uživatelé aktivně spoluutvářet podobu změn a jak budou jejich zkušenosti systematicky ovlivňovat adaptaci přístupu.	
5.2. Způsob realizace aktivit a šíření; Hodnocena je vhodnost zvoleného způsobu realizace aktivit a potenciál šíření daného řešení.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	5,00	dostatečné	Všechny čtyři povinné klíčové aktivity jsou v žádosti zařazeny a věcně popsány a jejich obsah odpovídá tomu, co se pod nimi rozumí. Navržený sled kroků, tedy vstupní diagnostika, dvoudenní bootcamp, navazující workshop uvnitř organizace, mentoring a členství v podpůrné síti, je logický a odpovídá povaze změny, o kterou žadatel usiluje. HK oceňuje i to, že cílová hodnota indikátoru 805 000 přesně odpovídá pěti povinným výstupům a je v žádosti rozepsána. Druhá a třetí vlna vyhledávání a zapojování dalších organizací však nemá oporu v žádné aktivitě. Sám žadatel uvádí, že vzhledem k délce realizace projektu se soustředí jen na čtyři povinné aktivity. Plánuje tedy činnost, pro kterou nemá ani aktivitu, ani popsaný postup. Nesrovnalost je i v číslech. Obecná struktura plánů spolupráce označuje příložené plány za rámec pro organizace vstupující do prvního běhu projektu v období od ledna 2027 do prosince 2028, těchto plánů je šest a součet zapojených osob je 25. Žádost, teorie změny i evaluační design přitom shodně pracují se třemi vlnami po patnácti osobách a s bootcampem pro čtyři až pět organizací. Jak spolu tyto údaje souvisejí, žadatel nevysvětluje. Metodika přístupu, tedy povinný výstup, který má být použitelný i	Ano

									pro organizace mimo projekt, není popsána v žádné klíčové aktivitě a objevuje se pouze v rozpisu cílové hodnoty indikátoru. U projektu, jehož smyslem je šíření, jde o výstup s největším přesahem, a HK by čekala, že mu žadatel věnuje víc než jednu zmínku. Zvláště působí plán spolupráce “sama se sebou” - přestože výzva obecně umožňuje prohlubování kompetencí žadatele v šířeném přístupu jako volitelnou aktivitu, žadatel ji nevolil a nelogicky tyto aktivity zahrnuje do KA jasně orientovaných na šíření, což vyvolává lehce absurdní (a při takto konstruovaném projektu nevhodnou) situaci, kdy Skrojek šíří své know-how do Skrojku. Významnější rezervy žadatel vykazuje v oblasti udržitelnosti a dalšího šíření, které jsou pro toto kritérium ve fázi šíření zásadní (jde nejen o proveditelnost aktivit, ale také předpoklady udržitelnosti využití metody, reálnou strategii dalšího šíření, existenci širší poptávky nad rámec podpořených organizací a práci se stakeholdery včetně aktérů s rozhodovací mocí). Projekt předpokládá, že nositelé změny budou schopni přístup dále využívat a rozvíjet, není však přesvědčivě doloženo, jak bude nový způsob práce institucionalizován v organizacích nezávisle na konkrétních osobách a na další podpoře realizátora. Udržitelnost je tak do značné míry spojena s pokračujícím působením nositelů změny, zatímco organizační mechanismy zajišťující zachování změny jsou méně konkrétní. Další slabinou je strategie šíření nad rámec přímo zapojených organizací. Projekt sice obsahuje aktivity zaměřené na sdílení zkušeností a komunikaci výsledků, méně přesvědčivě ale určuje konkrétní mechanismus dalšího přenosu metody (adresáty, podmínky převzetí, aktéry, kteří mohou její širší využívání podporovat). Advokační a systémová práce není rozpracována s přesvědčivostí odpovídající ambici realizační fáze šíření.	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Přílohy posudku

Číslo přílohy hodnocení	Název přílohy hodnocení	Soubor

Detail hodnocení

Název projektu	Cesta z krize aneb systémová podpora organizací v sociálních službách v poskytování péče ohroženým rodinám
Registrační číslo projektu	CZ.03.03.01/00/23_050/0007515

Kód hodnotitele

Pořadí hodnocení	3
Kolo hodnocení	Hodnocení žádosti o podporu
Fáze hodnocení	Věcné hodnocení
Datum hodnocení	14. 8. 2026
Status	Vyhověl
Soubor kritérií	OPZ+ _VH_sociální inovace_projekt v realizační fázi
Finalizováno	Ne
Platný	Ano
Výsledek (v bodech)	55,00
Počet hodin	
Arbitr	Ne
Opravný hodnotitel	Ne

Popis hodnocení

Komentář k hodnocení Projekt řeší významné a společensky relevantní téma a jeho základní intervenční logika je přesvědčivá; nedostatek dostupné psychosociální podpory je řešen posílením kompetencí pracovníků a rozšířením nabídky evidence-based rodičovské intervence. Významným pozitivem je existence mezinárodní empirické evidence EFST včetně randomizovaných studií.

Za slabší stránky projektu HK považuje nejasné odlišení potřebnosti EFST od obecné potřeby dalšího vzdělávání pracovníků a psychosociální podpory rodin, tedy že právě EFST představuje v českém prostředí chybějící řešení, které není možné uspokojivě nahradit již existujícími přístupy. Méně přesvědčivé doložení, jak žadatel vyvolá a udrží změnu v zapojených organizacích (kromě zvýšení kompetencí pracovníků).

Či navržený evaluační design, který není primárně nastaven na vyhodnocení účinnosti metody EFST po přenosu do českých rodin.

Silnou stránkou projektu je odborné ukotvení přístupu EFST, existující spolupráce s konkrétními organizacemi a schopnost žadatele reflektovat poznatky inkubační fáze (ta přinesla relevantní poznání prostředí sociálních služeb a vedla k úpravám způsobu práce, zejména k doplnění supervizní podpory, refresher aktivit a konceptu EFST ambasadorů). Žadatel má rovněž kvalitní odborné kapacity a pracuje s aktivním zapojením pracovníků zapojených organizací.

Po zvážení výše uvedeného a doplnění informací žadatelem během osobní účasti, doporučuje HK projekt k podpoře po zapracování podmínek uvedených níže.

Odkazovaná literatura:

PAWSON, Ray and TILLEY, Nick, 1997. Realistic Evaluation. Online. Los Angeles, London, New Dehli, Singapore, Washington DC: SAGE Publications. ISBN 978-0-7619-5009-7. Available from: <https://uk.sagepub.com/en-gb/eur/realistic-evaluation/book205276> [Accessed 14 April 2022].

Podmínky realizace:

1. U indikátorů 600 000, 693 012 a 626 000 doplňte komentář dosažené hodnoty.
2. Opravte finanční plán tak, aby se rovnaly částky na řádcích vyúčtování plán a záloha plán.
3. Položka rozpočtu 1.1.1.1.1 Vedoucí projektu obsahuje částečně činnosti, které spadají do nepřímých nákladů a nelze je hradit z přímých nákladů. Provedte krácení u této pozice o 50% - z požadované částky 1 798 272Kč na 899 136Kč, viz tabulka krácení, která je přílohou hodnocení.

Hodnotící komise doporučuje projekt k podpoře po zapracování podmínek uvedených výše.
Maximální doporučená výše dotace činí 5 839 980,00Kč.

Poznámka k výsledku

Kritéria hodnocení

Kritérium	Funkce	Vyhověl	Minimum bodů	Maximum bodů	Způsob hodnocení	Min. bod. hranice	Počet bodů	Deskriptor	Odůvodnění	Relevantní
1. Potřebnost	K	Ano	7,50	30,00		0,00	15,00			Ano
1.1. Potřebnost navrženého řešení problému; Hodnocena je prokazatelnost potřebnosti nového řešení, tj. význam problému a (ne)dostupnost jeho řešení, a dále kvalita podkladů, ke kterým žadatel dospěl a které dokládají potřebnost a relevantnost řešení pro cílovou skupinu.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Projekt reaguje na nepochybně významný problém nedostatečné dostupnosti psychosociální podpory dětí, dospívajících a jejich rodičů a na vysokou pracovní zátěž pracovníků pomáhajících profesí. Potřebnost posilování kapacit komunitních a nízkoprahových služeb pro děti a rodiny je obecně dobře odůvodněná. Aktuální doporučení WHO rovněž zdůrazňují potřebu posilovat komunitní a dostupné formy podpory duševního zdraví dětí a mladých lidí a současně systematicky rozvíjet, implementovat a evaluovat evidence-based rodičovské intervence. Za pozitivní lze považovat také skutečnost, že žadatel neargumentuje potřebností pouze obecnými údaji o stavu dětského duševního zdraví, ale doplňuje ji vlastní inkubační fází. Zpětná vazba zapojených organizací potvrzuje zájem o rozšíření nástrojů využitelných při práci s rodiči a dětmi (8 z 9 oslovených organizací projevilo zájem o seznámení s EFST a 7 z 8 zapojených následně podepsalo memorandum o další spolupráci). Potřebnost konkrétně navrhované metody EFST a jejího šíření do organizací však není doložena stejně přesvědčivě. Zjištění z inkubační fáze prokazují především poptávku pracovníků po dalším vzdělávání a nástrojích pro práci s emocemi, nikoli specifickou potřebu právě EFST. Vysoký zájem osmi z devíti oslovených organizací je indikátorem přijatelnosti nabídky, nikoli důkazem její účinnosti nebo nedostupnosti alternativního řešení. Rezervou je také omezené praktické ověření přístupu v prostředí sociálních služeb. Inkubační fáze zahrnovala dle sdělení žadatele zejména videoukázky, diskuse, krátké nácviky techniky validace a informačně-vzdělávací setkání; z podkladů nevyplývá, že by byl celý navrhovaný model výcviku a následného zavádění EFST již ověřen v jiné organizaci a jeho přínos sledován u koncových uživatelů. Projekt tedy sice věrohodně dokládá existenci problému a motivaci organizací hledat lepší nástroje, ale obtížně prokazuje, že právě EFST v navrženém modelu představuje dostatečně ověřené a potřebné řešení. Žadatel zároveň	Ano

									uvádí existenci dalších přístupů využívaných při práci s rodiči a dětmi, nicméně jejich nevhodnost či nedostatečnost ve vztahu ke konkrétním problémům zapojených organizací porovnává pouze obecně a deklaratorně (v tomto ohledu je požadováno doložení významu problému i nevhodnosti stávajících řešení relevantními daty a věrohodné prokázání potenciálu metody pomoci s konkrétními problémy jednotlivých organizací). Tyto problematické aspekty projektu nicméně žadatel dostatečně a věrohodně objasnil během osobní účasti na HK.	
1.2. Znalost a poznání; Hodnocena je prokázaná znalost stávajícího poznání a potřeb cílové skupiny, a to nejen na základě rešerše literatury / desk review, ale také vlastního testování.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Pozitivně lze hodnotit reflexi poznatků získaných během inkubační fáze. Kontakt s pracovníky sociálních služeb vedl k identifikaci praktických bariér, rozdílnosti situace pracovníků, jejich časové a kapacitní zátěže, potřeby flexibilního využívání jednotlivých technik, jazykové bariéry či požadavku na dlouhodobější metodickou podporu. Na tato zjištění žadatel reaguje úpravou původního modelu vzdělávání doplněním supervizí, úpravou workshopů a konceptem EFST ambasadorů. Žadatel prokazuje dobrou znalost samotného EFST (který již není experimentální koncept bez empirické opory) a jeho mezinárodní výzkumné základny; studie zahrnují pilotní výzkumy i randomizované studie. Studie Ansar, Nissen-Lie a Stiegler například sledovala účinky EFST na duševní zdraví rodičů, emoční regulaci a rodičovskou self-efficacy. Studie Severinsen et al. publikovaná v roce 2026 navíc představuje RCT v norské veřejné ambulantní službě pro dětské a adolescentní duševní zdraví; 72 klientů bylo randomizováno mezi EFST a treatment-as-usual a výsledky podporovaly účinnost EFST přinejmenším srovnatelnou s kontrolní intervencí. Samotná literatura ukazuje, že výzkumná evidence se soustřeďuje především na klinické a terapeutické prostředí. Pilotní studie například pracovala s malým vzorkem devíti dětí s úzkostnou poruchou a byla realizována na klinice; autoři sami upozorňují na omezení velikosti a reprezentativnosti vzorku. Podstatná je také informace, že v některých zemích je příprava odborníků podstatně rozsáhlejší. Například standardy isEFT pro rodinně zaměřenou práci rozlišují základní čtyřdenní výcvik a následnou úroveň s nejméně 15 hodinami přímé supervize, minimálně dvěma klienty a dalšími požadavky na praxi. V norském kontextu byla v době pilotní studie pro certifikaci EFST terapeuta uváděna roční příprava zahrnující tři čtyřdenní workshopy se supervizí. To je důležité vzhledem k tvrzení projektu, že po absolvování základního čtyřdenního modulu budou pracovníci schopni „kvalifikovaně“ EFST používat. Rešerše dále	Ano

									ukazuje, že EFST existuje vedle široké skupiny jiných evidence-based rodičovských intervencí. Systematická review a metaanalýzy emočně orientovaných rodičovských intervencí upozorňují na rozvoj celé této oblasti, přičemž nejvíce výzkumné pozornosti získaly jiné programy, například Tuning into Kids. V českém prostředí navíc již existuje institucionalizovaná nabídka programu Triple P; v roce 2020 byl program pozitivního rodičovství podporován Ministerstvem zdravotnictví ČR a je koncipován jako evidence-based systém podpory rodičovství. Mezinárodní doporučení NICE současně dlouhodobě doporučují evidence-based rodičovský trénink a zdůrazňují význam standardizovaného programu, odpovídajícího výcviku a adherence k manuálu. Žadatel tedy prokazuje znalost EFST, ale méně přesvědčivě prokazuje systematickou znalost celého prostoru alternativních řešení, byť se k některým srovnatelným přístupům vymezuje (např. Triple P). Tvzení, že jiné přístupy jsou příliš dlouhé, příliš strukturované nebo orientované na psychology a terapeutky, vychází převážně z výpovědí účastníků inkubace, nikoli ze systematického srovnání těchto metod.	
2. Účelnost	K	Ano	7,50	30,00		0,00	15,00			Ano
2.1. Zlepšení a dopad; Hodnocen je potenciální dopad projektu na zvýšení kvality života cílové skupiny.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Potenciální dopad projektu je značný, pokud by se podařilo EFST skutečně účinně integrovat do práce sociálních služeb. Přínos může spočívat především v rozšíření kompetencí pracovníků, zvýšení jejich self-efficacy při práci s emočně náročnými situacemi a ve vytvoření dalšího nástroje pro podporu rodičů. Mezinárodní evidence naznačuje, že EFST může mít pozitivní dopad na internalizované i externalizované obtíže dětí a že účinky mohou přetrvávat v delším časovém horizontu. V randomizované studii s 236 dětmi byly zaznamenány významné účinky na rodiče i učitele hodnocené externalizované obtíže a na rodiče hodnocené internalizované obtíže, přičemž část efektů přetrvávala do 12měsíčního follow-up. Žádost zároveň deklaruje ambici trvale etablovat přístup do fungování 21 organizací, mj. prostřednictvím EFST ambasadorů, interního sdílení know-how, supervizní podpory a začleňování přístupu do organizační praxe. Projekt však výrazně rozšiřuje očekávaný dopad za hranice toho, co jím navržený design umožňuje prokázat. Zlepšení vztahu rodič–dítě, snížení psychických obtíží dětí, snížení rizikového chování, zvýšení dostupnosti péče, prevence vyhoření pracovníků a systémová změna jsou velmi rozdílné efekty. Předložený projekt přitom pracuje s relativně malým vzorkem přibližně 25 pracovníků a přibližně 20 rodičů. U takto malého vzorku může být riziko nedostatečně přesvědčivého doložení dopadu na kvalitu života	Ano

									cílové populace. Za problematické lze považovat tvrzení o „etablování jako standardního přístupu v rámci sociálních služeb“ v horizontu pěti let. Z podkladů nevyplývá předchozí realizace celého výcviku v konkrétní sociální službě, následně dlouhodobější používání EFST ani ověření jeho dopadu na rodiče či děti. Během osobní účasti žadatel popsal víc do hloubky průběh inkubační fáze a způsob testování částí metody EFST a její využitelnost v organizacích. Ze zpětné vazby pracovníků vyplynula potřeba pro práci s klienty i pozitivní zkušenosti při jejím použití v různých situacích. Projekt má přímý dosah na sedm partnerských organizací a další šíření je založeno na předpokládaném multiplikačním efektu ambasadorů. Určitá nejistota se týká očekávaného dopadu na koncové uživatele. Dopad projektu lze proto hodnotit jako reálně významný na mikroúrovni, avšak nadhodnocený na úrovni systémového dopadu.	
2.2. Způsob vyhodnocení a evaluace; Hodnoceno je nastavení evaluace řešení.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	HK konstatuje, že žadatel předkládá evaluační design, který formálně reaguje na požadavky výzvy a pokrývá všechny tři základní roviny vyhodnocení: změny u podpořených organizací, dopad změn na koncové uživatele služeb a změny v systému, v němž k šíření přístupu dochází. Pozitivně lze hodnotit také skutečnost, že evaluace má plnit nejen sumativní, ale i formativní funkci a má poskytovat realizačnímu týmu průběžnou zpětnou vazbu pro adaptaci EFST na podmínky jednotlivých organizací. HK oceňuje, že žadatel neusiluje o vytváření evaluačních nástrojů zcela od začátku, ale odkazuje na existující výzkumné a diagnostické nástroje, zejména DPCCQ, PCEPS-EFT-10 a Client-Change Interview. Vzhledem k tomu, že samotný přístup EFST je v žádosti opírá o existující zahraniční empirickou evidenci, je zároveň pochopitelné, že evaluace projektu se může významně soustředit na otázku, zda a za jakých podmínek se podaří EFST zavést do běžné praxe českých sociálních služeb. Přes uvedené pozitivní prvky však HK hodnotí evaluační design (alespoň v podobě, jaká je zachycena v přiloženém dokumentu) jako částečně problematickou. První větší slabinou je nejasná práce s kauzalitou. Žadatel označuje zvolený postup jako longitudinální smíšený design, resp. kvaziexperimentální přístup, avšak z předloženého popisu nevyplývá existence srovnávací skupiny, matching, přirozený experiment ani jiný kontrafaktuální prvek silnější než výchozí situace. V rovině pracovníků jde spíše o pre-post/follow-up měření změn v čase, v rovině rodičů a dětí především o kvalitativní zachycení vnímané změny. Takový design může přinést užitečné poznání o průběhu implementace, profesním rozvoji pracovníků a zkušenosti klientů, ale neumožňuje silnější závěry o kauzálním	Ano

									účinku EFST v českých sociálních službách. U rodičů/pečujících je plánován především Client-Change Interview u přibližně 20 osob. Tento nástroj je vhodný pro porozumění tomu, jak klienti subjektivně vnímají změnu, co jim v práci s pracovníkem pomohlo a čemu změnu sami připisují. Sám o sobě však nepředstavuje dostatečný základ pro tvrzení o změně rodičovských kompetencí, vztahu rodič–dítě, emoční regulaci pečujících nebo dopadech na děti. Pokud projekt deklaruje očekávané změny u rodičů a dětí, bylo by vhodné doplnit standardizovanější a předem definovaná měření na této úrovni, případně alespoň důsledněji vymezit, že evaluace bude v této oblasti poskytovat pouze kvalitativní a kontribuční, nikoli silně kauzální evidenci. Druhou zásadní slabinou je nedostatečné uchopení fidelity. U projektu, který šíří evidence-based přístup do nového institucionálního prostředí a současně počítá s jeho flexibilním využíváním v sociálních službách, je ověření fidelity klíčové. Žadatel sice zmiňuje sebehodnocení pracovníků, PCEPS-EFT-10, supervizi a certifikaci, ale není dostatečně popsáno, co bude považováno za věrné použití EFST. K této otázce se žadatel uspokojivě vyjádřil v rámci osobní účasti, kdy je patrné, že evaluátor přemýšlí šířeji a lépe, než zachytil v předloženém dokumentu. Třetí slabinou je omezené theory-based uchopení organizační a systémové změny. Žadatel pracuje s cílem „etablovat“ EFST do organizací, vytvořit síť ambasadů a podpořit systémové šíření. Neformuluje však dostatečně jasnou teorii změny, která by popsala mechanismy vedoucí od výcviku jednotlivců k proměně organizační praxe, tomu „aby se EFST dostalo do DNA organizace“ a dále k systémovému šíření. Není dostatečně vymezeno, jakými mechanismy se EFST může stát součástí běžných procesů organizace, nikoli pouze dovedností několika motivovaných pracovníků, stejně tak nejsou vymezeny kontexty, v rámci kterých tyto mechanismy mohou fungovat. Podobně není jasné operacionalizováno, co bude považováno za změnu na systémové úrovni nad rámec počtu proškolených pracovníků, workshopů, ambasadů a odborných panelů. HK proto doporučuje evaluační design na začátku realizace významně dopracovat. Za nezbytné považuje zejména: doplnit systematické ověření fidelity, včetně jasných kritérií adherence, kompetence a přijatelné adaptace EFST v sociálních službách; přeformulovat nebo zpřesnit tvrzení o kvaziexperimentálním charakteru evaluace; a dopracovat theory-based logiku pro organizační a změnu na systémové úrovni, včetně testovatelných mechanismů, předpokladů, rizik a alternativních	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	--

									vysvětlení (Realistická evaluace Pawsona a Tilleyho, 1997, zde může být vhodným metodologickým rámcem). Celkově HK hodnotí evaluační kapacity žadatele jako dostatečné, pozastavuje se však nad určitým rozporem mezi kvalitou písemného podkladu a vyšší kvalitou odborné diskuze při osobní účasti.	
3. Efektivnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	7,50			Ano
3.1. Efektivita projektu a rozpočet; Hodnoceno je efektivní a hospodárné použití zdrojů s ohledem na plánované a potřebné výstupy projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	Rozpočet je rámcově provázán s plánovanými aktivitami projektu a jeho struktura odpovídá záměru šířit EFST do většího počtu organizací prostřednictvím vzdělávání, následné odborné podpory, koordinace, evaluace a dalších aktivit. Celkově je rozpočet významně pod horním limitem. Otázkou je poměr mezi administrativním a podpůrným aparátem projektu a velikostí přímé intervence, charakteru a míře očekávané změny. Z uvedených nákladů vyplývá souhrnná částka přibližně 5,57 mil. Kč, pokud jsou uvedené personální náklady skutečně rozpočtem projektu a v jednotlivých klíčových aktivitách jsou uváděny opakovaně pouze jako členění společných nákladů. Jen personální zajištění projektu představuje vysokou část rozpočtu, zatímco přímá cílová skupina je relativně malá – přibližně 25 vyškolených pracovníků a cca 20 rodičů zapojených do klientské evaluační linie. Těžiště intervence spočívá ve čtyřdenním výcviku pracovníků, následných supervizích/refresher aktivitách a působení EFST ambasadorů. Při této velikosti přímé intervence vzniká otázka, zda rozsah úvazků vedoucího projektu, koordinátora, evaluátora, výzkumné pracovnice, advokačního experta, právní podpory a PR specialisty odpovídá rozsahu skutečně poskytované služby. Projekt totiž současně deklaruje především vzdělávací a implementační cíl, ale značnou část kapacity věnuje systémové advokacii, public relations a síťování. Výraznější efektivita by mohla být dosažitelná například větším důrazem na přímou implementaci a měření výsledků a menším rozsahem aktivit, jejichž přínos je obtížně kvantifikovatelný. V rámci osobní účasti se HK ptala na poměr aktivity vedoucího pracovníka spadající pod přímé a nepřímé náklady. Dle žadatele jde o cca 50 %. Z toho důvodu HK požaduje úpravu rozpočtu v položce “vedoucí projektu” a snížení na 50 % z požadované částky a tomu navázanou úpravu nepřímých nákladů.	Ano
4. Hospodárnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	7,50			Ano
4.1. Hospodárnost; Hodnocen je žadatelův přístup k hospodárnému využití zdrojů v projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	Pozitivně lze hodnotit využití již existujícího odborného know-how žadatele, výsledků předchozí inkubační fáze, již existující sítě organizací, inkubační fáze a systému ambasadorů, který má snižovat budoucí náklady na šíření. Vlastní šíření EFST je založeno na práci s	Ano

									pracovníky stávajících sociálních služeb a na následném využívání jejich kapacit uvnitř organizací, nikoli na budování paralelní struktury poskytování služeb.	
5. Proveditelnost	K	Ano	5,00	20,00		0,00	10,00			Ano
5.1. Způsob zapojení aktérů (cílové skupiny a stakeholderů) a kapacity pro řešení ; Hodnoceno je využití potenciálu cílové skupiny v projektu, kapacity žadatele pro řešení a možnosti spolupráce s dalšími aktéry.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	5,00	dostatečné	Zapojení cílové skupiny patří mezi silnější stránky projektu. Organizace jsou předem identifikovány, jejich motivace a výchozí situace jsou popsány v plánech spolupráce a projekt počítá nejen s výcvikem pracovníků, ale také s následnou supervizní podporou, refresher aktivitami, rolí EFST ambasadorů a sdílením zkušeností. Žadatel provedl inkubační fázi, pracoval s fokusními skupinami, sbíral zpětnou vazbu a podle zjištění upravil plán vzdělávání. Pozitivní je rovněž zapojení různých typů organizací a snaha vytvořit komunitu pracovníků a ambasadorů. Smysluplný je také odborný panel zahrnující zástupce sociální, zdravotní a školské oblasti. Jednotlivé organizace přinášejí přístup ke specifickým cílovým skupinám a reálnému provozu sociálních služeb, současně ale projekt neobjasňuje, proč potřebuje právě daných sedm organizací, jak se jejich role liší a jak budou jejich rozdílné podmínky využity pro zobecnitelné závěry. Smysluplnost partnerství je přesvědčivá zejména na úrovni implementační sítě. Žadatel disponuje odbornou expertizou v metodě EFST a projekt počítá s odbornými kapacitami pro vzdělávání, supervizi a evaluaci. Zapojení vedení organizací a plánované působení ambasadorů vytváří předpoklad pro přenos přístupu do jejich praxe. Aktivní participace je nejpropracovanější u odborných pracovníků, rezervy jsou patrné v zapojení koncových uživatelů a širších stakeholderů. Není konkrétně popsáno, jak budou rodiče a další koncoví uživatelé spoluutvářet adaptaci přístupu, jak bude jejich zkušenost využívána pro jeho další rozvoj, jaké bude skutečné zapojení koncových uživatelů – rodičů a dětí – do návrhu projektu (jejich role se v předloženém projektu objevuje především jako objekt intervence a následné evaluace). Přitom právě u nízkoprahového využití EFST by jejich zkušenost měla být klíčová. Projekt také identifikuje řadu relevantních systémových stakeholderů, jejich skutečná míra zapojení však není ve všech případech doložena; u části z nich jde spíše o plánované oslovení než již vytvořenou spolupráci. Méně přesvědčivě je také doloženo propojení více organizací při řešení potřeb společných koncových uživatelů, nikoli pouze paralelní zavádění EFST v jednotlivých organizacích.	Ano
	K	Ano	2,50	10,00		5,00	5,00	dostatečné	Zvolený způsob implementace je v zásadě logický: základní výcvik, supervize, refresher, adaptace na podmínky organizace, interní	Ano

5.2. Způsob realizace aktivit a šíření; Hodnocena je vhodnost zvoleného způsobu realizace aktivit a potenciál šíření daného řešení.									ambasador, síťování a následné šíření. Pozitivně lze hodnotit, že žadatel plánuje jak dlouhodobější podporu zapojených organizací, tak následné šíření přístupu do dalších organizací prostřednictvím bezprostředně zapojených subjektů. Žadatel uvádí, že hodlá ukotvit EFST nikoli pouze v kompetenci jednotlivců, ale ve vnitřních procesech organizací. To reaguje na běžný problém, kdy po odchodu vyškoleného pracovníka organizace získanou kompetenci ztrácí. Těžiště intervence však zůstává v odborném výcviku vybraných pracovníků a následném působení EFST ambasadorů. Mezinárodní zkušenosti ovšem ukazují, že samotný základní výcvik nestačí k zajištění vysoké fidelity. Standardy ESFT např. oddělují základní čtyřdenní výcvik (coby první stupeň přípravy) od následné supervidované praxe a další úrovně kvalifikace. Projekt proto musí jasně rozlišovat mezi „seznámením se s EFST“, „schopností využívat jednotlivé techniky“ a „kvalifikovaným poskytováním EFST“. Tato rozlišení nejsou v žádosti dostatečně ostrá. Za problematičtější považuje HK tvrzení, že každý účastník čtyřdenního výcviku bude moci EFST „kvalifikovaně“ používat s klienty. Obecněji je vysvětleno, jak bude „převádění“ z individuální odborné kompetence do organizačních procesů, standardů, řízení, adaptace nových pracovníků či dalších mechanismů (zajišťujících jeho zachování při případných personálních změnách) reálně vypadat. Projekt identifikuje relevantní stakeholdery a plánuje jejich oslovování a odborné aktivity, méně doložená je ale existující poptávka aktérů s rozhodovací pravomocí, kteří mohou další šíření ovlivňovat.	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Přílohy posudku

Číslo přílohy hodnocení	Název přílohy hodnocení	Soubor
1	tabulka krácení	7515_Tabulka krácení.xlsx

Sazba NN	25,00%
----------	--------

Sazba NN po krácení	25,00%
---------------------	--------

		Původní rozpočet				Návrh krácení					Odůvodnění
Položka	Název pol.	Cena j.	Počet j.	Celkem	úvazek	Cena j.	Počet j.	Celkem	úvazek	Krácení	
1.1.1.1.1	Vedoucí projektu	74928	24	1798272	0,8	37464	24	899136	0,4	-899 136,00	pozice obsahuje z 50% činnosti spadající do nepřímých nákladů
Návrh na zkrácení o										-899 136,00	
PN										-224 784,00	
NN (0,25)											
KRÁCENÍ CELKEM										-1 123 920,00	

Detail hodnocení

Název projektu	Zapojování veřejnosti do plánování sociálně citlivých projektů v obcích
Registrační číslo projektu	CZ.03.03.01/00/23_050/0007521

Kód hodnotitele

Pořadí hodnocení	3
Kolo hodnocení	Hodnocení žádosti o podporu
Fáze hodnocení	Věcné hodnocení
Datum hodnocení	14. 8. 2026
Status	Nevyhověl
Soubor kritérií	OPZ+_VH_sociální inovace_projekt v realizační fázi
Finalizováno	Ne
Platný	Ano
Výsledek (v bodech)	42,50
Počet hodin	
Arbitr	Ne
Opravný hodnotitel	Ne

Popis hodnocení

Komentář k hodnocení Hodnotící komise konstatuje, že žadatel předložil vnitřně provázanou a srozumitelně napsanou žádost, která otevírá skutečný a veřejnou politikou uznaný problém, doložil spolupráci se třemi městy podepsanými vyjádřeními a reálnými zakázkami a předkládá tým s doloženou odborností v behaviorálních vědách a evaluaci. Žadatel otevřeně přiznává, co v inkubační fázi nefungovalo, a HK to považuje za projev profesionality. Tyto přednosti však neváží tolik jako nedostatky, které HK nachází v jádru předloženého záměru. Prvním z nich je rozpor, který je doložen výhradně z dokumentů žadatele a jeho partnerů. Žadatel v příloze Zkušenosti s přístupem sám určuje, že vadou české praxe je model, v němž je veřejnost seznámena až s hotovým rozhodnutím, a že formální participace bez skutečné práce s dotčenými aktéry postihuje nejvíce znevýhodněné skupiny. Všechny tři doložené spolupráce ale začínají až po přijetí věcného rozhodnutí. Projekt tedy zlepšuje způsob, jímž se rozhodnutí sděluje a připravuje, nevytváří však doložené podmínky pro to, aby se rozhodnutí samo mohlo změnit, dlouhodobé výsledky VD2 a VD3 v tomto uspořádání nedrží pohromadě a ani jedna ze čtyř evaluačních otázek se na změnu rozhodnutí neptá. Druhým недостатkem je znalost cílové skupiny, do níž má být přístup šířen. Vlastní testování proběhlo se třemi neziskovými organizacemi a z předložených dokumentů nevyplývá, že by byl přístup kdy aplikován uvnitř obecního úřadu, přičemž volební cyklus, dělba pravomocí mezi radou, zastupitelstvem a úřadem, správní a rozpočtové postupy a politická odpovědnost jsou právě to, co pro šíření rozhoduje. Žadatel tuto odlišnost nikde nerozebírá a soupis bariér na straně obcí sám v evaluačním designu označuje za hypotézy odvozené z přípravné fáze a literatury. Změna cílové skupiny tak proběhla bez dostatečného zmapování potřeb té nové. Třetím nedostatkem je předmět šíření. Přenositelná metodika vzniká podle harmonogramu až ve dvacátém až dvacátém čtvrtém měsíci, kurz pro další obce je přitom umístěn do osmnáctého a dvacátého druhého měsíce a žádost neuvádí, v jaké zpracované podobě je přístup dnes a co bude na kurzu předáváno. U výzvy zaměřené na šíření ověřeného přístupu jde o rozdíl mezi šířením a dopracováváním. Advokační část nemá určeného adresáta, takže nelze posoudit, zda může vést k

deklarovanému snížení systémových bariér. Ke zbývajícím kritériím HK dodává, že zvolená témata mají výrazně daleko k sociálním tématům žádoucím pro tuto výzvu, že evaluační otázky jsou formulovány atribučně, aniž by design pojmenoval zvolený evaluační přístup a aniž by u evaluační otázky EO3 existoval doložený výchozí stav, že evaluaci zajišťují osoby z realizačního týmu včetně statutárního orgánu a rozpočet položku na externí evaluaci neobsahuje, a že rozpočet vykazuje nesoulad mezi součtem nákladů klíčových aktivit a celkovými způsobilými výdaji, nepřirazených zhruba osmnáct osoboměsíců, mzdové sazby nad doporučenou hranicí bez odůvodnění.

- Odkazovaná literatura:

MAYNE, John. Contribution analysis: an approach to exploring cause and effect. ILAC Brief. Rome: Institutional Learning and Change Initiative, 2008, č. 16.

PAWSON, Ray a Nick TILLEY. Realistic Evaluation. London: SAGE Publications, 1997. ISBN 978-0-7619-5009-7.

Hodnotící komise nedoporučuje projekt k podpoře.

Poznámka k výsledku

Kritéria hodnocení

Kritérium	Funkce	Vyhověl	Minimum bodů	Maximum bodů	Způsob hodnocení	Min. bod. hranice	Počet bodů	Deskriptor	Odůvodnění	Relevantní
1. Potřebnost	K	Ne	7,50	30,00		0,00	11,25			Ano
1.1. Potřebnost navrženého řešení problému; Hodnocena je prokazatelnost potřebnosti nového řešení, tj. význam problému a (ne)dostupnost jeho řešení, a dále kvalita podkladů, ke kterým žadatel dospěl a které dokládají potřebnost a relevantnost řešení pro cílovou skupinu.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Žadatel identifikuje relevantní problém související s omezenou schopností obcí zapojovat veřejnost do plánování a realizace společensky citlivých projektů včas, smysluplně a inkluzivně. Žadatel přesvědčivě poukazuje na riziko pozdního či formálního zapojování veřejnosti, převahy hlasitějších skupin obyvatel a nedostatečného zachycení perspektivy skupin, které se do participace běžně nezapojují. Žadatel doložil, že téma, kterého se projekt týká, je veřejnou politikou uznané a odborně podložené. Zapojení občanů do rozhodovacích procesů je zakotveno ve Strategickém rámci ČR 2030, analýza OECD z roku 2023 označuje českou participativní praxi za málo rozvinutou a odborná literatura, na kterou žadatel odkazuje, spojuje pozdní zapojení veřejnosti s odporem, zpožděním záměrů a poklesem důvěry. Ve vztahu ke koncovým uživatelům, tedy obyvatelům dotčených lokalit a skupinám zasaženým plánovanými rozhodnutími obcí, je potřebnost projektu popsána přijatelně. Žadatel předkládá tři konkrétní obecní zakázky s doloženými dopady na konkrétní skupiny obyvatel, revitalizaci sídliště se stárnoucí populací v Trutnově, slučování mateřských škol provázené peticemi ve Dvoře Králové nad Labem a zavádění rezidentních zón v Benešově. HK se staví kriticky k výběru těchto témat, protože mají výrazně daleko k sociálním tématům, které jsou pro tuto výzvu žádoucí. Žadatel při osobní účasti na HK doplnil, že počítá s vyzdvihnutím hlasu ohrožených skupin obyvatel, které často slyšeny nejsou. Na druhou stranu žadatel v žádosti nedostatečně popisuje, jak bude těmto vrstvám věnována pozornost a podpora, která pro vyslyšení jejich hlasu může být zcela klíčová. Ve všech třech případech lze také dovodit, že jde o rozhodnutí, která již svým způsobem ze strany samosprávy padla. Je tedy otázkou, do jaké míry může hlas veřejnosti reálně přispět k případné změně tohoto rozhodnutí, zvláště u případných podtémat s potenciálem, které může vyvolávat napětí, odpor části veřejnosti nebo nerovnoměrné	Ano

									dopady na různé skupiny obyvatel. HK si také všímá slabiny v návaznosti na inkubační fázi. Žadatel uvádí, že inkubace probíhala s neziskovými organizacemi a že na základě této zkušenosti a doplňkových mapovacích rozhovorů vyhodnotil jako vhodnější cílovou skupinu pro realizační fázi města a obce. Zjištění, že NNO nejsou ideálním nositelem daného přístupu, samo o sobě ještě dostatečně neprokazuje, že města jsou pro šíření metody připravena a že jsou schopna ji dlouhodobě převzít. Žadatel v podstatě změnil cílovou skupinu daného šíření bez důkladného zmapování potřeb této nové CS zvláště ve vztahu k řešení, které má být šířeno. Slabým místem je také druhá složka kritéria, tedy nedostupnost řešení. Žadatel svůj přístup vymezuje vůči Metodice participace PAKT a Manuálu participace IPR Praha, tedy vůči dvěma dokumentům z roku 2016. Žádost nedokládá, jaká nabídka metodické podpory, kurzů, nástrojů a poradenských služeb pro obce v České republice vznikla v následujícím desetiletí a v čem se od ní přístup žadatele odlišuje (zvláště v kontextu výše zmíněné změny cílové skupiny). Situaci zesiluje také skutečnost, že žadatel počítá s Národní sítí Zdravých měst jako s hlavním kanálem šíření, aniž by se vyrovnal s tím, jakou metodickou podporu tato síť obcím poskytuje sama. Potřebnost na straně cílové skupiny, tedy obcí, je doložena pouze čtyřmi hodinovými rozhovory se starosty, rozhovory se dvěma sítěmi a mapovacími rozhovory se třemi městy. HK to považuje za dostatečné pro doložení zájmu tří konkrétních měst, nikoli za doložení plošné poptávky, o kterou se opírá cíl deseti obcí. Vlastní šetření mezi obcemi žádost neuvádí. Pozitivně HK hodnotí doplnění žadatele při jeho osobní účasti, že se o záměru bavil na obcích napříč politickým spektrem. Nejistota však přetrvává v tom, zda byla dostatečně inkubována právě práce s městy jako cílovou skupinou, nikoli pouze obecná behaviorálně-participační metoda.	
1.2. Znalost a poznání; Hodnocena je prokázaná znalost stávajícího poznání a potřeb cílové skupiny, a to nejen na základě rešerše literatury / desk review, ale také vlastního testování.	K	Ne	3,75	15,00		7,50	3,75	nedostatečné	Žadatel prokazuje dobrou znalost předkládaného přístupu. Projekt je opřen o relevantní odborné rámce z oblasti behaviorálních věd a participace, zejména model COM-B a rámec EAST, a tyto koncepty jsou v žádosti srozumitelně propojeny s cílem zvyšovat schopnost obcí zapojovat veřejnost do plánování společensky citlivých projektů. HK oceňuje, že žadatel alespoň elementárně odkazuje na odborné a strategické zdroje, včetně českých participačních metodik, mezinárodních behaviorálních rámců a podkladů OECD. Tyto odkazy posilují věrohodnost argumentace, i když jejich využití oslabuje absence ucelené bibliografie a místy pouze zkratkovité citování, které komplikuje rychlé ověření jednotlivých pramenů a	Ano

								jejich relevance. Zároveň tyto zdroje primárně odkazují k metodě, nikoliv k poznání cílové skupiny, což HK považuje za nedostačující. HK považuje za cennou otevřenost, s níž žadatel pracuje s výsledky inkubační fáze. Dokument Zkušenosti s přístupem popisuje, že spolupráce probíhala se třemi neziskovými organizacemi a že tyto organizace samy uváděly, že realizace většiny opatření závisí na iniciativě obce. Žadatel z toho vyvodil změnu cílové skupiny z neziskových organizací na místní samosprávu a tuto změnu doložil, nikoli zamlčel. Stejně poctivá je práce s předpoklady v Evaluačním designu, kde žadatel u jednoho z předpokladů výslovně přiznává, že ověřen nebyl. HK však postrádá hlubší popis toho, jak se v inkubační fázi dařilo samotné předávání know-how konkrétním osobám v organizacích: jaké kompetence se podařilo rozvíjet, co se ukázalo jako obtížné, jak dlouhá a intenzivní podpora byla potřebná a jak se tato zkušenost promítla do současného návrhu laboratoří, kurzů a mentoringu. Žadatel toto doplnil při osobní účasti na HK. HK však musí zdůraznit, že předmětem tohoto kritéria je prokázaná znalost potřeb cílové skupiny, a to nejen z rešerše, ale také z vlastního testování. Cílovou skupinou projektu jsou orgány územní samosprávy a jejich zaměstnanci. Doložené vlastní testování se týká tří neziskových organizací. Z předložených dokumentů nevyplývá, že by šířený přístup byl kdy aplikován uvnitř obecního úřadu. Znalost nové cílové skupiny se tak opírá o čtyři hodinové rozhovory se starosty, o rozhovory se zástupci dvou sítí a o mapovací rozhovory se třemi městy, tedy o zjišťování zájmu, nikoli o zkušenost z aplikace, jak již bylo poznamenáno v předchozím kritériu. Toto rozlišení není formální. Obecní úřad se od neziskové organizace liší v tom, co pro šíření přístupu rozhoduje. Má volební cyklus, dělbu pravomocí mezi radou, zastupitelstvem a úřadem, správní a rozpočtové postupy a politickou odpovědnost za rozhodnutí, do něhož má být veřejnost vtažena. Žádost tyto odlišnosti nikde nerozebírá a nedokládá, co z nich pro metodiku plyne. Sám žadatel to nepřímou potvrzuje, když v Evaluačním designu označuje soupis organizačních a systémových bariér na straně obcí výslovně za hypotézy odvozené z přípravné fáze a literatury. Za slabinu HK dále považuje omezené vymezení vůči stávající české praxi. Žadatel zmiňuje existující metodiky a je zjevně v kontaktu s Národní sítí Zdravých měst, která se dlouhodobě snaží zvyšovat participační kulturu v ČR. Není však dostatečně vysvětleno, v čem přesně navrhovaný behaviorální přístup doplňuje nebo překračuje aktivity těchto aktérů, jaké mezery v jejich práci řeší a proč je právě tento model vhodný pro další šíření.	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

2. Účelnost	K	Ne	7,50	30,00		0,00	11,25			Ano
2.1. Zlepšení a dopad; Hodnocen je potenciální dopad projektu na zvýšení kvality života cílové skupiny.	K	Ne	3,75	15,00		7,50	3,75	nedostatečn é	Účel projektu je v základní rovině zřejmý a věcně relevantní. Žadatel chce posílit schopnost místních samospráv zapojovat veřejnost, včetně obtížně dosažitelných a znevýhodněných skupin, do plánování společensky citlivých projektů. Evaluační design obsahuje teorii změny se čtyřmi vrstvami, od vstupů přes výstupy ke krátkodobým a dlouhodobým výsledkům a k dopadům. Výsledky jsou označeny kódy a navázány na evaluační otázky. Žadatel formuluje konkrétní krátkodobé i dlouhodobé výsledky: posílení kompetencí obcí, lepší porozumění potřebám obyvatel, širší zapojení dotčených skupin a přejímání přístupu dalšími obcemi. Předmětem tohoto kritéria je však primárně potenciální dopad projektu na zvýšení kvality života cílové skupiny a v návaznosti na ni koncových uživatelů, tedy dotčené veřejnosti a zvláště znevýhodněných skupin, na které se projekt výslovně zaměřuje. A zde HK nachází rozpor uvnitř vlastních dokumentů žadatele, který se netýká dílčího prvku, ale jádra intervenční logiky. Žadatel v dokumentu Zkušenosti s přístupem sám určuje, v čem je česká praxe vadná. Označuje za převažující model Decide Announce Defend, kdy záměr připraví vedení města a odborníci a veřejnost je seznámena až s hotovým rozhodnutím, a dodává, že tam, kde je veřejnost zapojována, zůstává zapojení často formální, bez hlubší práce s dotčenými aktéry. Toto je žadatelovo vlastní měřítko kvality. HK je proto přikládá ke třem spolupracím, které žadatel doložil. V Trutnově město podle Plánu spolupráce již schválilo architektonickou koncepci revitalizace a spolupráce má nalézt řešení v souladu s touto koncepcí. Ve Dvoře Králové nad Labem partner ve svém podepsaném Vyjádření uvádí, že očekává podporu akceptace veřejnosti pro restrukturalizaci předškolního vzdělávání, která je nevyhnutelná, že nejde nutně o souhlas všech, ale o pochopení důvodů změn a ochotu je přijmout, a že výstupy chce město využít k tomu, aby zastupitelé měli legitimitu pro potřebná rozhodnutí. V Benešově je podle Plánu spolupráce potřeba zavést rezidentní zóny politicky slíbená a chybí jí pouze předcházející veřejná komunikace. Ve všech třech případech je věcné rozhodnutí přijato dříve, než projekt začne, a participace se odehrává na jeho provedení. Totéž potvrzuje žadatelův popis inkubační fáze, kde partnerské organizace svou poptávku formulovaly jako otázku, jak přesvědčit veřejnost, aby návrh podpořila, a jak ji zapojit tak, aby byla spokojena nebo alespoň neprotestovala. Žadatel řeší skutečný a naléhavý problém, ale řeší jej na straně přijetí rozhodnutí, nikoli na straně jeho tvorby,	Ano

									tedy přesně v místě, které sám označil za vadu stávající praxe. HK také upozorňuje, že dlouhodobé výsledky VD2 a VD3, tedy že rozhodování obcí bude více reflektovat potřeby odlišných skupin obyvatel a že obyvatelé budou vnímat rozhodování jako legitimnější, spolu v tomto uspořádání nedrží. Žádost nikde nepopisuje mechanismus, jímž by zjištění z diagnostiky mohlo vést k revizi schválené koncepce, k jinému řešení sítě mateřských škol nebo k jiné podobě parkovacích zón, ani neuvádí, kdo by takovou revizi odsouhlasil. A to i přes to, že žadatel při osobní účasti na HK vyslovil důvěru v to, že po osobních jednáních by nějaký prostor pro částečné změny u uvedených projektů měl být možný. Pro HK je to nadále příliš rizikové. Ostatně ani jedna ze čtyř evaluačních otázek se neptá, zda se v důsledku participace změnilo rozhodnutí. Projekt tedy měří posun ve vnímání, nikoli posun v míře vlivu. Teorie změny je srozumitelná jako logický řetězec vstupů, aktivit, výstupů, výsledků a dopadů, avšak méně jasně popisuje konkrétní mechanismy změny. Projekt odkazuje na rámce COM-B a EAST, z nichž lze mechanismy částečně dovodit, ale žádost je nerozpracovává dostatečně explicitně ve vztahu ke konkrétním změnám u obcí a obyvatel. Některé deklarované dopady jsou navíc formulovány velmi ambiciózně. Dopady typu inkluzivnější rozhodování samospráv, posílená sociální soudržnost či spravedlivější přístup obyvatel k veřejným službám přesahují realisticky doložitelný horizont dvouletého projektu a tří intenzivně zapojených měst. Žadatel sice uvádí, že projekt k těmto dopadům pouze přispívá, nicméně v hodnocení dopadu bude nutné důsledně rozlišovat mezi přímými výsledky projektu a širšími společenskými aspiracemi. Důsledek dopadá právě na skupiny, kvůli nimž je projekt označen za cíleně zaměřený na rovné příležitosti. Samoživitelka, jejíž mateřská škola se ruší, nebo senior odkázaný na dostupnost parkování budou lépe informováni a lépe vyslechnuti k provedení opatření, jehož podstata zůstane nezměněna. HK se obává, že u části koncových uživatelů projekt zvýší vnímanou legitimitu rozhodnutí, aniž by zvýšil jejich skutečný vliv na ně. Posílená důvěra bez posíleného vlivu je přitom právě to, co žadatel na první straně své přílohy popisuje jako formální participaci. Žádný výstupový ani výsledkový indikátor projektu se navíc na úrovni koncových uživatelů nesleduje. HK považuje doloženost dopadu na kvalitu života cílové skupiny a koncových uživatelů v konstelaci, kterou žadatel sám předložil a která je v přímém rozporu s jeho vlastní diagnózou problému, za nedostatečnou.	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

2.2. Způsob vyhodnocení a evaluace; Hodnoceno je nastavení evaluace řešení.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Žadatel předkládá samostatný evaluační design, který formálně obsahuje základní části požadované výzvou: popis očekávaných výstupů a dopadů, teorii změny, evaluační otázky, popis způsobu jejich zodpovězení, harmonogram evaluace a personální zajištění. HK oceňuje, že evaluační otázky v zásadě pokrývají tři úrovně požadované výzvou, tedy změny u podpořených organizací, dopad změn na koncové uživatele a šíření či systémové podmínky přejímání přístupu dalšími obcemi. Pozitivní je rovněž snaha využívat evaluaci nejen jako závěrečné posouzení, ale i jako průběžný nástroj řízení a adaptace projektu. Přes uvedené pozitivní prvky hodnotí HK evaluační design jen jako hraničně přijatelný. Hlavní problém spočívá v práci s kauzalitou. Evaluační otázky jsou formulovány způsobem „zvyšuje přístup...?“ nebo „vede implementace přístupu...?“, tedy jako otázky po příčinném účinku intervence. Navržené metody sběru dat – rozhovory se zástupci obcí, dotazníky, fokusní skupiny, monitoring sociálních médií, pozorování a zpětná vazba z aktivit – mohou přiměřeně zachytit změnu v postojích, kompetencích, participativní praxi nebo vnímání legitimacy procesu. Samy o sobě však neumožňují spolehlivě odlišit, zda příčiny pozorované změny leží uvnitř projektu, nebo mimo něj, například v politickém vývoji ve městě, paralelních komunikačních aktivitách samosprávy, změně konfliktu v čase či v jiných externích okolnostech. S tím souvisí i skutečnost, že evaluační design explicitně nepojmenovává zvolený evaluační přístup. V textu se objevují prvky formativní evaluace, procesní evaluace, dopadové evaluace i teorie změny, není však jasně vymezeno, zda má jít o kontrafaktuální, atribuční, kontribuční, realistický nebo jiný typ evaluace. Vzhledem k povaze projektu a nízkému počtu případů HK nepovažuje kontrafaktuální ověření dopadu za realistické ani vhodné. O to důležitější by bylo jasně pracovat s kontribučním pojetím kauzality: neptat se, zda projekt změnu sám způsobil, ale zda a jak k ní přispěl, za jakých podmínek a skrze jaké mechanismy. Další slabinou je podoba teorie změny. Ta je srozumitelná jako logický model vstupů, aktivit, výstupů, výsledků a dopadů, ale není dostatečně rozpracována jako mechanismová teorie změny. Rámce COM-B a EAST by přitom nabízely velmi dobrý základ pro explicitní formulaci mechanismů změny, zejména na úrovni změny kompetencí, motivace, příležitostí a praktických bariér na straně obcí i koncových uživatelů. Podobně by bylo možné lépe využít hypotézy uvedené v Boxu 1 evaluačního designu, které pojmenovávají organizační a systémové bariéry participace. Tyto prvky jsou v podkladech přítomny, ale nejsou dostatečně propojeny	Ano
--	---	-----	------	-------	--	------	------	------------	---	-----

									do testovatelné teorie změny. HK proto doporučuje, aby žadatel po zahájení projektu evaluační design metodologicky zpřesnil. Vhodným rámcem by mohla být theory-based impact evaluation, případně realisticky inspirovaný přístup vycházející z formulace mechanismů, kontextů a výsledků podle Pawsona a Tilleyho (1997). Vstupní fáze evaluace by měla vést k induktivnímu dopracování teorie změny pro každé město i pro šíření do dalších obcí. Evaluační otázky by bylo vhodné přeformulovat z atribuční logiky směrem k otázkám typu: jak projekt přispívá ke změně, které mechanismy se aktivují, za jakých organizačních a politických podmínek a u kterých skupin obyvatel (Mayne 2008). Následné testování teorie změny by mohlo být opřeno o congruence analysis, tedy o systematické porovnávání empirických zjištění s očekáváními vyplývajícími z teorie změny, včetně práce s alternativními vysvětleními. Evaluační otázky sledují posun v kompetencích obcí, v porozumění potřebám, v šíři zapojení a v šíření přístupu do dalších obcí. Nesledují, zda participace vedla ke změně samotného rozhodnutí, ačkoli právě na tom stojí deklarované dlouhodobé výsledky VD2 a VD3. Evaluace tak nedokáže odlišit situaci, kdy obec začala rozhodovat jinak, od situace, kdy obec rozhoduje stejně a jen o tom lépe komunikuje. Evaluační otázka EO3 slibuje porovnat sociodemografické zastoupení účastníků participačních aktivit se zastoupením u aktivit realizovaných před začátkem spolupráce. Aby to bylo proveditelné, musela by u každého ze tří měst existovat data o dosavadní participační praxi. Žádost ani přílohy nedokládají, že taková data existují nebo že je města vedou, a vstupní rozhovory ve druhém až čtvrtém měsíci zachytí vnímané kompetence zástupců měst, nikoli skutečné zastoupení skupin před intervencí. Bez výchozího stavu zůstane klíčové zjištění projektu popisné. HK má výhrady také k nezávislosti evaluace. Personální zajištění evaluace jmenuje Ondřeje Káču, který je zároveň statutárním orgánem žadatele, kontaktní osobou projektu a garantem šířené metodiky, a Dominiku Benešovou, která je zároveň členkou realizačního týmu. Evaluace tedy hodnotí sama sebe a žádost nedokládá žádný prvek, který by tuto vazbu vyvažoval, ani osobu stojící mimo realizační tým. Rozpočet samostatnou položku na externí evaluaci neobsahuje.	
3. Efektivnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	5,00			Ano
3.1. Efektivita projektu a rozpočet; Hodnoceno je efektivní a hospodárné použití zdrojů s ohledem na plánované a potřebné výstupy projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	5,00	dostatečné	Celková výše rozpočtu je vzhledem k délce realizace, počtu zapojených organizací a charakteru plánovaných aktivit v zásadě přiměřená a pohybuje se výrazně pod limitem výzvy. Rozpočet je dostatečně přiřazen ke klíčovým aktivitám. HK však nachází vnitřní	Ano

									nesoulady uvnitř rozpočtu. Součet nákladů uvedených u jednotlivých klíčových aktivit činí 8 590 000 Kč, zatímco celkové způsobilé výdaje jsou 8 452 030 Kč. Rozdíl 137 970 Kč nelze z žádosti vysvětlit. Obdobný nesoulad je v kapacitách. Klíčové aktivity vykazují v souhrnu 59 osoboměsíců, zatímco rozpočet financuje 3,2 úvazku po dobu 24 měsíců, tedy 76,8 osoboměsíce. Přibližně 18 osoboměsíců, v přepočtu průměrnou sazbou zhruba 1,5 milionu Kč, není přiřazeno k žádné klíčové aktivitě. Aktivita zaměřená na prohlubování znalostí realizátora přitom sama uvádí, že nemá samostatné přímé náklady HK spatřuje problém v nesouladu mezi popisem pozic v realizačním týmu a volbě pozic v rámci rozpočtu. Ondřej Kácha je explicitně uveden jako odborný garant, ovšem tato pozice v rozpočtu chybí a je zjevně uvedena jako „Odborný specialista 1“, ovšem se sazbou přesahující limit odborného garanta. Tento nesoulad byl vysvětlen žadatelem při osobní účasti, proto HK požaduje změnit položku 1.1.1.1.1 na „Odborný garant“ a při zachování úvazku 0,55 použít měsíční sazbu 64 317 Kč a celkovou částku 1 543 608 Kč. To odpovídá krácení o 399 168 Kč přímých nákladů (a odpovídající části nákladů nepřímých).	
4. Hospodárnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	5,00			Ano
4.1. Hospodárnost; Hodnocen je žadatelův přístup k hospodárnému využití zdrojů v projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	5,00	dostatečné	Hodnotící komise konstatuje, že projekt je z hlediska hospodárnosti navržen v zásadě přijatelně. Náklady směřují převážně do přímé práce a odborné podpory šíření přístupu, tedy do položek, které mají zřejmou vazbu na podstatu projektu. Zároveň však osobní náklady tvoří 97,71 procenta přímých nákladů. Prakticky celý projekt je nákupem času několika osob a tím větší váhu mají mzdové sazby. Pozice odborného pracovníka je v rozpočtu vedena při úvazku 0,8 s částkou 50 844 Kč měsíčně, což v přepočtu na plný úvazek činí 63 555 Kč včetně zákonných odvodů. Doporučená horní hranice pro odborného pracovníka podle Obvyklých cen a mezd verze 4 činí 60 076 Kč. Překročení o 5,79 procenta se týká tří pozic po dobu dvaceti čtyř měsíců a v souhrnu představuje přibližně 200 400 Kč. Pozice odborného specialisty odpovídá v přepočtu na plný úvazek částce 147 180 Kč proti horní hranici 147 046 Kč, tedy překročení o 134 Kč měsíčně. Pravidla připouštějí vyšší mzdu v odůvodněných případech, které je nutné popsat v žádosti o podporu. Žádost žádné takové odůvodnění neobsahuje. HK dále upozorňuje, že rozpočet financuje pět pracovních smluv v souhrnu 3,2 úvazku, z toho tři pozice po 0,8 úvazku. Realizační tým je přitom v žádosti popsán čtyřmi jmenovanými osobami a u každé z nich je uvedeno hlavní působení u jiného zaměstnavatele, konkrétně u The Behaviouralist, Ekonomicko	Ano

									správní fakulty Masarykovy univerzity, Společného výzkumného střediska Evropské komise a Ministerstva životního prostředí. Z předložených dokumentů nevyplývá, kdo tři osminové úvazky obsadí a jakou má zkušenost s prostředím samosprávy. HK to nepovažuje za nepřipustné, považuje to však za nedoložené u položky, která tvoří většinu rozpočtu. U nákupu služeb postrádá HK kalkulaci. Pronájem prostor je uveden jednotkovou cenou 25 000 Kč za kus v počtu pěti kusů, přičemž žádost slibuje nejméně pět otevřených setkání, z nichž nejméně tři budou fyzická, a dvě z nich koncipuje jako jedno až dvoudenní kurz. Z rozpočtu ani z příloh nelze určit, co jednotková cena zahrnuje, zda počítá s catering, technikou a delším formátem, ani zda se vztahuje i na setkání konaná online. Průzkum trhu ani jiná opora ceny doložena není.	
5. Proveditelnost	K	Ne	5,00	20,00		0,00	10,00			Ano
5.1. Způsob zapojení aktérů (cílové skupiny a stakeholderů) a kapacity pro řešení ; Hodnoceno je využití potenciálu cílové skupiny v projektu, kapacity žadatele pro řešení a možnosti spolupráce s dalšími aktéry.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	Zapojení aktérů je v projektu nastaveno v zásadě vhodně a odpovídá charakteru šířeného přístupu. Cílovou skupinou jsou orgány územní samosprávy a jejich zaměstnanci, přičemž projekt pracuje se třemi hlavními partnerskými městy (Trutnov, Dvůr Králové nad Labem, Benešov) a nejméně sedmi dalšími obcemi zapojenými do otevřených setkání, kurzů a sdílení praxe. Žadatel nepředkládá obecný příslib spolupráce, ale tři konkrétní města s konkrétními jmény kontaktních osob, s konkrétní řešenou zakázkou a s podepsaným Vyjádřením partnera o spolupráci, v němž je u každé ze čtyř aktivit popsáno, co město reálně udělá, včetně sběru dat, zajištění prostor a sdílení anonymizovaných dat. Tři hlavní partnerská města vstupují do projektu s konkrétními společensky citlivými tématy, u nichž je zapojování veřejnosti věcně relevantní: revitalizací sídliště, restrukturalizací mateřských škol a rezidentním parkováním (zároveň HK připomíná slabinu předložených témat, že se nejedná o sociální témata). Nábor proběhl otevřenou výzvou skrze Národní síť Zdravých měst a výběru předcházely hodinové mapovací rozhovory. Žadatel počítá se záložním městem pro případ odstoupení partnera a zapojuje v každém městě více kontaktních osob, o čemž ujistil HK také při osobním setkání. HK si dovolí také upozornit na lehké formální nedostatky a úroveň, na níž je spolupráce stvrzena. Vyjádření za město Dvůr Králové nad Labem podepisuje vedoucí odboru školství, kultury a sociálních věcí, tedy osoba, u níž z dokumentu nevyplývá oprávnění jednat za město. U Benešova jsou podpisová pole zjevně zaměněna, elektronický podpis starosty je na řádku určeném žadateli a podpis statutárního zástupce žadatele na řádku určeném partnerovi. U Trutnova není v	Ano

									hlavičce vyplněn název projektu a podpis partnera není doprovázen uvedením jména a funkce podepisující osoby. Žádost dále uvádí, že u všech implementačních partnerů byl projekt zařazen na jednání rady města v červnu a červenci 2026 a že v Benešově je již radou schválen. Žádný z těchto dokladů přiložen není, nicméně schválení žadatel potvrdil při osobní účasti na HK. Žadatel správně identifikuje politické a personální změny po komunálních volbách jako významné riziko a uvádí preventivní opatření, zejména zapojení více kontaktních osob, projednání projektu v radách měst a existenci záložního města. Není však dostatečně popsán scénář, kdy nová politická reprezentace v jednom či více městech nebude chtít ve spolupráci pokračovat nebo změnit priority řešeného tématu. Projekt počítá se zapojením sedmi dalších obcí prostřednictvím otevřených setkání, kurzů, akčních plánů a omezeného mentoringu, avšak méně jasně vymezuje, jak budou vybírány, jaká bude očekávaná intenzita jejich zapojení a jak bude ověřeno, že nejde pouze o pasivní účast na diseminačních aktivitách. U stakeholderů nad rámec tří měst postrádá HK klíč výběru. Aktivita BP2.1 jmenuje metodické pracovníky, zástupce asociací měst a zástupce vyšších úrovní veřejné správy pouze příkladmo. Svaz měst a obcí je v žádosti uveden jako informovaný, nikoli jako zapojený. HK se domnívá, že u projektu, který si klade cíl působit na systémové podmínky participace, by měli být od cíle odvozeni také gestoři příslušných agend a že jejich absence oslabuje advokační část projektu. Ke kapacitám HK konstatuje, že tým má doloženou odbornost v behaviorálních vědách, evaluaci a systémovém přístupu. Neobsahuje osobu se zkušeností z výkonu veřejné správy zevnitř ani sociálního pracovníka, ačkoli projekt spadá do specifického cíle aktivního začleňování. Ondřej Kácha je současně statutárním orgánem, kontaktní osobou, garantem metodiky i osobou uvedenou v personálním zajištění evaluace, což je koncentrace rolí, na niž HK upozorňuje ve vazbě na riziko, které žadatel sám hodnotí jako málo pravděpodobné s vysokým dopadem.	
5.2. Způsob realizace aktivit a šíření; Hodnocena je vhodnost zvoleného způsobu realizace aktivit a potenciál šíření daného řešení.	K	Ne	2,50	10,00		5,00	2,50	nedostatečné	Způsob realizace aktivit je v projektu popsán v zásadě srozumitelně, logicky a přiměřeně charakteru šířeného přístupu. Projekt je členěn do čtyř pracovních balíčků: participativní laboratoře ve třech městech, mapování systémových podmínek šíření, sdílení praxe a advokační práce a evaluace šíření. Každý ze čtyř balíčků práce má určený výstup, mapování systémových podmínek v BP2 správně předchází advokační práci v BP3.2, diagnostika předchází tvorbě strategie a strategie její implementaci. Projekt využívá celou	Ano

									povolenou dobu a výstupy nejsou nahromaděny do posledního měsíce s výjimkou závěrečné evaluační zprávy. Mapování balíčků práce na klíčové aktivity výzvy je v příloze provedeno tabulkou, takže je zřejmé, čím jsou povinné aktivity naplněny. Diagnostika, co-design participativní strategie, implementace a následné sepsání metodiky představují smysluplnou realizační posloupnost. Žadatel nepočítá pouze s jednorázovým školením, ale se spolupřevorbou, průběžnou adaptací podle dat a postupným předáváním iniciativy partnerským městům. Projekt počítá s publikací metodiky, zapojením nejméně sedmi dalších obcí do otevřených setkání, dvěma běhy intenzivního kurzu, tvorbou akčních plánů a follow-up dotazníkem zjišťujícím, jaké kroky obce po skončení kurzu podnikly. Jádro pochybnosti HK se týká předmětu šíření. Přenositelná metodika přístupu vzniká podle žádosti až v období dvacátého až dvacátého čtvrtého měsíce, na základě zkušeností ze tří partnerských měst. Přístup, který se má do dalších obcí šířit, tedy v přenositelné podobě na počátku projektu neexistuje a žádost neuvádí, v jaké zpracované podobě je dnes a co konkrétně tři partnerská města v prvních měsících spolupráce obdrží. Žadatel také nedokládá dostatek podkladů k tomu, jak změna cílové skupiny ovlivní, nebo může ovlivnit, současnou podobu určenou k šíření a jakým způsobem s tímto bude žadatel pracovat. U výzvy zaměřené na šíření ověřeného přístupu, kde se předpokládá, že žadatel již ví, jak bude zavádění v organizaci probíhat, jde o rozdíl mezi šířením a dopracováváním. Tuto pochybnost posiluje výše zmíněná skutečnost, že přístup byl v inkubační fázi rozvíjen v jiném institucionálním kontextu, takže realizační fáze bude do určité míry současně šířením i další adaptací pro prostředí samospráv. S tím souvisí rozpor v pořadí činností. Čtvrté a páté otevřené setkání jsou koncipována jako kurz předávající metodiku a jsou umístěna přibližně do osmnáctého a dvacátého druhého měsíce, tedy dříve nebo souběžně s obdobím, v němž metodika teprve vzniká. Z žádosti nevyplývá, co bude na kurzu předáváno. Není zcela jasné, jak konkrétně bude zajištěn přechod od intenzivně podporovaných laboratoří ke skutečně samostatnému využívání přístupu dalšími obcemi. Zapojení sedmi dalších obcí je popsáno spíše rámcově a méně z něj vyplývá, jak bude ověřena jejich reálná připravenost přístup převzít. U advokační části postrádá HK adresáta. Aktivita BP3.2 uvádí, že konkrétní podobu určí žadatel podle výsledků mapování, a výstupem je advokační brief shrnující klíčové poznatky. Žádost neuvádí, komu je brief určen, kdo jej má převzít a kdo by případnou systémovou změnu provedl. Bez určení adresáta nelze	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

									posoudit, zda advokační aktivity mohou vést k deklarovanému snížení systémových bariér, a udržitelnost přístupu se tak opírá především o kompetence tří měst, u nichž je doložena, a o metodiku, u níž doložena není. HK dále upozorňuje, že harmonogram a realizace participativních laboratoří mohou být významně ovlivněny komunálními volbami a následnou změnou politických priorit ve městech. Riziko je identifikováno, ale krizový scénář pro případ ztráty politické podpory není dostatečně rozpracován. Žadatel na HK nastínil způsob, jak by v krizovém scénáři postupoval.	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	--

Přílohy posudku

Číslo přílohy hodnocení	Název přílohy hodnocení	Soubor
----------------------------	-------------------------	--------

Detail hodnocení

Název projektu	Lehkost - realizační fáze šíření modelu v regionech
Registrační číslo projektu	CZ.03.03.01/00/23_050/0007532

Kód hodnotitele

Pořadí hodnocení	3
Kolo hodnocení	Hodnocení žádosti o podporu
Fáze hodnocení	Věcné hodnocení
Datum hodnocení	14. 8. 2026
Status	Nevyhověl
Soubor kritérií	OPZ+ _VH_ sociální inovace _projekt v realizační fázi
Finalizováno	Ne
Platný	Ano
Výsledek (v bodech)	50,00
Počet hodin	
Arbitr	Ne
Opravný hodnotitel	Ne

Popis hodnocení

Komentář k hodnocení Hodnotící komise hodnotí projekt jako věcně relevantní, oceňuje, že řeší závažný problém pozdní a roztržitě podpory dětí s psychickými a sociálními obtížemi. Žadatel otevřeně reflektuje poučení z předchozí praxe i inkubační fáze. Zásadní výhrada HK nicméně směřuje k tomu, že žadatel nedostatečně pracuje s principem šíření, jak jej vnímá výzva ve smyslu předávání řešení dalším subjektům, které by jej následně mohly realizovat samy. Projekt sice šíří platformu a dílčí prvky modelu do většího počtu škol a dále rozvíjí spolupráci se dvěma již inkubovanými organizacemi. Avšak dostatečně neověřuje, zda lze řešení předat jako celek další organizaci, která dosud inkubační fází neprošla nebo novému nositeli v dalším území, a to tak, aby s přenášeným modelem mohly další organizace dále samostatně pracovat bez závislosti na žadateli.

Hodnotící komise nedoporučuje projekt k podpoře.

Poznámka k výsledku

Kritéria hodnocení

Kritérium	Funkce	Vyhověl	Minimum bodů	Maximum bodů	Způsob hodnocení	Min. bod. hranice	Počet bodů	Deskriptor	Odůvodnění	Relevantní
1. Potřebnost	K	Ano	7,50	30,00		0,00	18,75			Ano
1.1. Potřebnost navrženého řešení problému; Hodnocena je prokazatelnost potřebnosti nového řešení, tj. význam problému a (ne)dostupnost jeho řešení, a dále kvalita podkladů, ke kterým žadatel dospěl a které dokládají potřebnost a relevantnost řešení pro cílovou skupinu.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Hodnotící komise konstatuje, že projekt identifikuje velmi relevantní a společensky významný problém: pozdní, roztříštěnou a nedostatečně koordinovanou podporu dětí a žáků ohrožených psychologickými potížemi a sociálním vyloučením. Žadatel přesvědčivě popisuje, že školy často zachytí první signály obtíží, ale nemají jednoduchý a standardizovaný způsob, jak je předat do vhodné podpory; rodiny se obtížně orientují v síti služeb; specializovaná péče má dlouhé čekací doby; a po předání dítěte do podpory se informace nevrací zpět ke škole. Tuto diagnózu HK považuje za věcně přesnou a odpovídající současné situaci v oblasti podpory duševního zdraví dětí. HK oceňuje, že potřebnost není popsána pouze obecně, ale je vztažena ke konkrétním regionálním kontextům Ústeckoorlicka a Podlipanska. Plány spolupráce poměrně konkrétně ukazují problémy organizací. Obě svůj zájem potvrzují. Plán MAS Podlipansko je místy obecnější a u některých škol nedokládá konkrétní problém. V žádosti je drobná nekonzistence - v doplňujícím popisu projektu se navíc objevuje „ORP Chrudim“). U Amalthey je doložena rostoucí poptávka po sociálně-aktivizačních, terapeutických a multidisciplinárních službách pro rodiny s dětmi a zhoršující se komplexita zakázek. U MAS Podlipansko je relevantně využito její síťový potenciál, znalost školského prostředí a vazba na místní akční plán vzdělávání. V obou případech lze dovodit, že model Lehkost reaguje na reálnou mezeru mezi školou, rodinou, sociálními službami, zdravotní péčí a samosprávou. Pozitivně HK hodnotí také to, že žadatel vychází z předchozí praxe a inkubační fáze, v níž si ověřil, že samotná digitální platforma nestačí a že funkčnost modelu závisí na kombinaci platformy, pracovníka péče a podpory a živého regionálního síťování. Tato reflexe posiluje věrohodnost popisu problému i volby řešení. Současně však HK vnímá, že ve vztahu k realizační fázi šíření zůstává potřebnost částečně vymezena pouze uvnitř již inkubovaných organizací. Projekt argumentuje potřebu	Ano

									rozšířit model v regionech Amalthey a MAS Podlipansko a do většího počtu škol, avšak, což je v této výzvě zarážející, nedokládá potřebu a připravenost šířit model k dalším samostatným nositelským organizacím v nových územích. Zároveň není zcela jasné, co přesně je přenášeny model, resp. zda naplňuje ustanovení výzvy, že „Nový přístup zůstane v podpořené organizaci i po skončení projektu a není dále závislý na jeho nositeli (realizátorovi).“ Z popisu platformy Lehkost se naopak zdá, že případné šíření modelu Lehkost tuto závislost vyvolává.	
1.2. Znalost a poznání; Hodnocena je prokázaná znalost stávajícího poznání a potřeb cílové skupiny, a to nejen na základě rešerše literatury / desk review, ale také vlastního testování.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	11,25	dobré	Žadatel prokazuje dobrou znalost řešené problematiky i praktické reality, v níž má být model Lehkost šířen a hodnotí zejména otevřenou reflexi dosavadních zkušeností: žadatel věcně popisuje, že samotná digitální platforma bez pracovníka péče a podpory a bez živého regionálního síťování zůstává ve školách využívána omezeně, že klíčové je nastavení důvěry, zpětné vazby škole, hranic role PPP a reálných návazných kapacit služeb. Tato reflexe působí důvěryhodně a ukazuje, že žadatel se v průběhu předchozích fází skutečně učil z praxe, nikoli pouze formálně přenášel předem vytvořený model. HK dále oceňuje, že model je v aktuální žádosti popsán srozumitelně jako kombinace tří vzájemně provázaných pilířů: platformy Lehkost.cz, pracovníka péče a podpory ve škole a lokálního síťování aktérů. Žadatel poměrně dobře rozlišuje, jaké podmínky jsou pro fungování modelu nezbytné, kde jsou jeho limity a proč se model obtížně přenáší do škol či území bez stabilních partnerů, dostupných služeb a motivovaného vedení školy. Obtížnosti přenosu se věnovala i diskuse na osobní účasti. Za silnou stránku HK považuje také schopnost žadatele pracovat s rozdílnými implementačními kontexty – poskytovatelem sociálních služeb v případě Amalthey a síťovou organizací v případě MAS Podlipansko. Slabší stránkou je však omezené prohloubení poznání ve vztahu k jiným českým a zahraničním přístupům. Již v žádosti do inkubační fáze byly zmiňovány přístupy jako SOFA/Signály, Eduzměna, Nevypusť duši, sociální pedagogové na Praze 7, němečtí Mental Health Coaches či obecné koncepty školně-komunitní podpory. Aktuální žádost tyto odkazy dále používá a vhodněji zasazuje model Lehkost do širšího pole školského duševního zdraví, avšak nepřináší výrazně hlubší srovnávací analýzu toho, co přesně se z těchto přístupů žadatel naučil, kde jsou jejich limity a jak se vůči nim model Lehkost metodicky a systémově vymezuje. K dalším aktivitám v území se také žadatel vyjádřil v rámci osobní účasti. Celkově HK hodnotí znalost a poznání jako dobré zejména v oblasti vlastní praktické zkušenosti a	Ano

									učení z inkubace. Výhrada směřuje k tomu, že externí benchmark vůči příbuzným českým a zahraničním modelům zůstává spíše rámcový a nebyl oproti inkubační fázi podstatně prohlouben.	
2. Účelnost	K	Ne	7,50	30,00		0,00	11,25			Ano
2.1. Zlepšení a dopad; Hodnocen je potenciální dopad projektu na zvýšení kvality života cílové skupiny.	K	Ne	3,75	15,00		7,50	3,75	nedostatečné	Projekt má věrohodný potenciál přinést zlepšení včasnosti a koordinace podpory dětem a žákům ohroženým psychickými potížemi nebo sociálním vyloučením. Navržený model reaguje na dobře popsanou systémovou mezeru mezi školou, rodinou, sociálními službami, zdravotní péčí a samosprávou. Kombinace platformy Lehkost.cz, pracovníka péče a podpory ve škole a lokálního síťování aktérů může zkrátit cestu od prvního zachycení problému k adekvátní podpoře a současně zvýšit přehled školy o tom, zda se se zakázkou dítěte dále pracuje. HK oceňuje, že očekávaná změna je formulována na více úrovních: u spolupracujících organizací, u škol a žáků i na úrovni regionální sítě podpory. Za silnou stránku HK považuje také to, že projekt nestaví dopad pouze na digitální platformě, ale na poučení z předchozí praxe, že funkční změna vyžaduje živou přítomnost pracovníka ve škole, case management a aktivní práci s regionální sítí služeb. Přesvědčivě je popsána také odlišná role Amalthey a MAS Podlipansko jako dvou typově rozdílných nositelů modelu. V tomto smyslu může projekt přinést významný praktický dopad v obou zapojených územích a v referenčních školách. Současně HK vnímá několik zásadních omezení dopadu. Prvním je udržitelnost. Projekt počítá s tím, že pracovníci péče a podpory budou projektově financováni pouze v prvních 12 měsících a následně má být jejich financování převzato zřizovateli, případně opřeno o normativ sociálního pedagoga. Tento záměr je strategicky správný, ale zároveň představuje zásadní riziko: pokud se převzetí financování nepodaří, může být dopad projektu na školy a děti výrazně omezen a část modelu se po skončení podpory rozpadne. Druhým omezením je rozsah šíření. Projekt výrazně rozšiřuje dosah modelu v regionech dvou již inkubovaných organizací a do většího počtu škol, avšak nepřidává další samostatnou nositelskou organizaci v novém území. Dopad na přenositelnost modelu do širší praxe je proto omezenější, než by bylo možné očekávat u realizační fáze šíření v případě projektu na horní rozpočtové hranici výzvy; tento problém je zohledněn v kritériu 5.2. Zatřetí a zásadní, výzva v Příloze 1 stanovuje, že „Nový přístup zůstane v podpořené organizaci i po skončení projektu a není dále závislý na jeho nositeli (realizátorovi)“. HK je toho názoru, že žadatel v inkubační fázi neprokázal, že se	Ano

									naučil šířit model tak, aby zůstal v podpořených organizacích bez závislosti na realizátorovi, naopak z podkladů vyplývá, že žadatel nepředává samotné fungování platformy Lehkost, ale tuto dále provozuje sám a v předkládaném projektu u dvou organizací, se kterými dlouhodobě spolupracuje, v zásadě vzájemnou závislost prohlubuje. Dalším, spíše dílčím problémem pak je, že přestože dlouhodobý směr je jasný, jeho operacionalizace je pouze částečná. Např. není uvedeno, o kolik se má zkrátit reakční či čekací doba, jaký podíl zakázek se má skutečně dostat k odpovídající službě, jak velká změna v kvalitě života či školním fungování dítěte bude považována za úspěch. Indikátory odpovídají výzvě a povaze projektu.	
2.2. Způsob vyhodnocení a evaluace; Hodnoceno je nastavení evaluace řešení.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Žadatel předkládá samostatný evaluační design, který je po formální stránce relativně rozsáhlý a promyšlený. Pozitivně lze hodnotit, že evaluační otázky pokrývají všechny tři roviny požadované výzvou: změny u podpořených organizací a škol, dopad změn na koncové uživatele služeb, tedy děti a žáky, a změny v regionálním systému podpory, v němž k šíření modelu dochází. Evaluační design rovněž rozlišuje implementační/procesní a dopadovou rovinu, pracuje s více zdroji dat a deklaruje návaznost na teorii změny a prvky realistického evaluačního přístupu. HK oceňuje zejména snahu sledovat funkčnost tří pilířů modelu Lehkost – platformy Lehkost.cz, pracovníků péče a podpory / case managementu a lokální sítě služeb – a také záměr využívat evaluaci průběžně pro řízení a adaptaci projektu. Pozitivní je rovněž zahrnutí provozních dat z platformy, evidence zakázek, dat o průchodu podporou, případových studií a reflexních workshopů, protože tyto zdroje mohou přinést užitečné poznání o tom, jak model v různých organizačních a regionálních kontextech skutečně funguje. Přes uvedené silné stránky hodnotí HK evaluační design jako pouze hraničně přijatelný. Hlavní slabinou je způsob práce s dopadem a kauzalitou. U koncových uživatelů má být změna sledována zejména prostřednictvím pre-post měření Lehkometrem u dětí a žáků v přímé péči PPP a prostřednictvím agregovaných školních dat, například docházky, neomluvené absence, prospěchu, kázeňských opatření či výskytu rizikových jevů. Tyto nástroje mohou zachytit změnu v čase, avšak samy o sobě neumožňují dostatečně věrohodně prokázat, že změna nastala právě v důsledku modelu Lehkost. Nejde o kvaziexperimentální uspořádání, protože chybí srovnávací skupina nebo jiný postup umožňující odhadnout kontrafaktuální vývoj. HK nepovažuje absenci kvaziexperimentu u tohoto typu projektu sama o sobě za problém. Vhodnou alternativou by bylo důsledněji postavit evaluaci jako	Ano

									theory-based impact evaluation v kontribuční logice. K tomu by však bylo nutné lépe rozpracovat teorii změny do podoby testovatelných mechanismů, kontextů a očekávaných výsledků. Současná teorie změny a evaluační otázky sice pojmenovávají úrovně změny, ale méně přesvědčivě ukazují, jak přesně se mají změny dít, za jakých podmínek, u kterých typů škol, organizací a dětí a jak budou systematicky zvažována alternativní vysvětlení zjištěných změn. Tyto výhrady žadatel v rámci osobní účasti uznal, a deklaroval ochotu evaluační design v tomto směru dopracovat. Druhou slabinou je značná závislost evaluace na výpovědích aktérů. Rozhovory, fokusní skupiny, dotazníková šetření a reflexní workshopy jsou relevantní a potřebné zdroje dat, zejména pro porozumění implementaci, zkušenosti škol, fungování rolí a vnímané užitečnosti modelu. Pokud však některé evaluační otázky stojí převážně na názorech zapojených osob, hrozí, že evaluace zachytí spíše dojmy, očekávání a loajalitu aktérů než skutečný stav změny. To je rizikové zvláště u hodnocení funkčnosti regionální sítě, kvality spolupráce a systémových posunů. Výpovědi aktérů by měly být důsledně triangulovány s provozními daty, konkrétními zakázkami, dohledatelnými změnami postupů, dokumentací rozhodnutí, daty o dostupnosti služeb a případovými studiemi. HK dále upozorňuje, že evaluační design je velmi rozsáhlý a může být značně zatěžující pro realizační tým, školy i zapojené organizace. Kombinuje mnoho metod a zdrojů dat, avšak ne vždy je zřejmé, které z nich jsou klíčové pro zodpovězení hlavních evaluačních otázek a které mají spíše podpůrný charakter. Evaluace tak působí náročně, ale nikoli ve všech částech dostatečně rigorózně. Celkově HK oceňuje ambici a formální zpracování evaluačního designu, avšak považuje jej za metodologicky nedotažený. Doporučuje posílit kontribuční práci s kauzalitou, dopracovat mechanismovou teorii změny a jasněji určit, jak budou subjektivní výpovědi aktérů ověřovány proti objektivnějším datům o průběhu zakázek, změnách postupů a fungování regionální sítě.	
3. Efektivnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	5,00			Ano
3.1. Efektivita projektu a rozpočet; Hodnoceno je efektivní a hospodárné použití zdrojů s ohledem na plánované a potřebné výstupy projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	5,00	dostatečné	Hodnotící komise konstatuje, že celkový rozpočet projektu se pohybuje u horní hranice limitu výzvy, avšak vzhledem k délce realizace, rozsahu zapojených aktérů, počtu škol a charakteru plánovaných aktivit jej lze považovat za v zásadě přiměřený, je však sporné, zda má smysl směřovat zdroje do projektu, který neověřuje přenos modelu jako celku (což je zohledněno u kritéria 5.2). Sazby se pohybují v rámci doporučených sazeb. Rozpočtové položky jsou	Ano

									formálně poměrně dobře odůvodněny a jsou srozumitelně propojeny s klíčovými aktivitami, zejména s implementací modelu v referenčních školách, metodickou podporou, evaluací, síťováním a advokační prací. HK pozitivně hodnotí, že značná část nákladů směřuje do odborných kapacit a přímé práce, zejména do pracovníků péče a podpory, case managementu, metodického vedení a podpory zapojených organizací. Tyto náklady mají přímou vazbu na podstatu modelu Lehkost, který nestojí pouze na digitální platformě, ale také na osobní přítomnosti pracovníka ve škole a funkční regionální síti. Určitou nejasnost přináší také rozdílné personální rozložení obou regionů a drobné nesoulady mezi plánem spolupráce Amalthey a rozpočtovým/týmovým rozpisem (popsaná struktura a výše úvazků se liší). Některé pozice zůstávají v nezměněném rozsahu v celém období, přestože charakter a intenzita činností se výrazně mění. Slabší je vysvětlení i nákupů služeb (průkazný rozsah plnění). Nejasný je rozdíl mezi regiony: Ústeckoorlicko má pro 5 škol společnou koordinátorku/case managerku 0,4, zatímco Nymbursko se 4 školami má 0,4 koordinátora plus 0,3 case managera, tedy 0,7 úvazku po celých 28 měsících. Současně HK upozorňuje, že právě personální náročnost modelu vyvolává otázky směrem k jeho dlouhodobé udržitelnosti a finanční přenositelnosti. Projekt počítá s převzetím financování PPP zřizovateli po prvním roce, což je klíčový, ale rizikový předpoklad efektivity řešení. Celkově HK hodnotí rozpočet jako přijatelný, avšak úzce závislý na prokázání udržitelnosti financování klíčových rolí.	
4. Hospodárnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	7,50			Ano
4.1. Hospodárnost; Hodnocen je žadatelův přístup k hospodárnému využití zdrojů v projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	Hodnotící komise konstatuje, že projekt je z hlediska hospodárnosti navržen v zásadě přijatelně. Projekt nevykazuje znaky budování nadbytečných paralelních struktur. Z hlediska hospodárnosti je klíčové, že projekt počítá s převzetím financování PPP zřizovateli, což mobilizuje pro řešení další zdroje. Projekt je ve značné míře vystavěn na využití a propojení již existujících zdrojů. Žadatel dále rozvíjí již vytvořenou a testovanou platformu Lehkost.cz, využívá existující regionální síť a odborné kapacity zapojených organizací. PPP jsou financování projektem pouze prvních 12 měsíců a následně má jejich financování přejít na zřizovatele.	Ano
5. Proveditelnost	K	Ne	5,00	20,00		0,00	7,50			Ano
5.1. Způsob zapojení aktérů (cílové skupiny a stakeholderů) a kapacity pro řešení ; Hodnoceno je využití potenciálu cílové skupiny v projektu, kapacity žadatele pro	K	Ano	2,50	10,00		5,00	5,00	dostatečné	Zapojení klíčových aktérů je v projektu nastaveno v zásadě kvalitně a odpovídá povaze modelu Lehkost. Projekt pracuje se dvěma typově odlišnými nositeli v regionech: Amaltheou jako zkušeným poskytovatelem sociálních, terapeutických a multidisciplinárních	Ano

řešení a možnosti spolupráce s dalšími aktéry.									služeb pro rodiny s dětmi a MAS Podlipansko jako síťovou a koordinační organizací s vazbou na školy, zřizovatele a místní akční plán vzdělávání. Tato kombinace je věcně vhodná, protože umožňuje ověřovat přenos modelu jak v organizaci s vlastními službami, tak v organizaci, jejíž síla spočívá zejména v koordinaci lokální sítě. HK oceňuje, že plány spolupráce nejsou pouze formální. U obou zapojených organizací jsou popsány konkrétní školy, rozvržení úvazků, role pracovníků péče a podpory, case managementu, koordinátorů a první kroky realizace. Projekt rovněž počítá se zapojením širšího okruhu stakeholderů, zejména škol, zřizovatelů, sociálních a zdravotních služeb, OSPOD, krajských aktérů a návazných služeb v území. To odpovídá povaze řešeného problému, který nelze řešit izolovaně pouze na úrovni jedné organizace. Kapacity pro řešení hodnotí HK jako silnou stránku projektu. Realizační tým žadatele i zapojených organizací je odborně relevantní, úvazky jsou věcně navázány na klíčové aktivity a projekt má zjevně zkušenost s praktickým zaváděním modelu do škol. Z hlediska odbornosti týmu HK neshledává zásadní výhrady. Zásadnější výhrada se však týká rozsahu zapojení aktérů z hlediska šíření. Projekt navazuje na inkubační fázi, v níž byly zapojeny právě Amalthea a MAS Podlipansko, a v realizační fázi dále prohlubuje spolupráci se stejnými dvěma nositelskými organizacemi. Přestože dochází k rozšíření do většího počtu škol a k zapojení regionálních sítí, projekt méně přesvědčivě dokládá schopnost přenést model na další samostatnou nositelskou organizaci v novém území. Z pohledu výzvy zaměřené na realizační fázi šíření jde o významné omezení, které je promítnuto do hodnocení následujícího kritéria. Celkově HK hodnotí kapacity a samotný způsob zapojení aktérů jako dostatečný.	
5.2. Způsob realizace aktivit a šíření; Hodnocena je vhodnost zvoleného způsobu realizace aktivit a potenciál šíření daného řešení.	K	Ne	2,50	10,00		5,00	2,50	nedostatečné	Projektové aktivity jsou po věcné stránce popsány srozumitelně a logicky na sebe navazují. Projekt rozlišuje hluboké zavedení modelu v 9 referenčních školách, tedy s pracovníkem péče a podpory, case managementem, platformou Lehkost.cz a plným napojením na regionální síť, a lehké zavedení digitální vrstvy do širšího okruhu škol v územích spolupracujících organizací. Tato struktura je promyšlená a odpovídá zkušenosti žadatele, že model nelze šířit pouze jako technologický nástroj, ale musí být opřen o živou práci s aktéry, důvěru škol a regionální síť služeb. Realizace změny v podpořených organizacích je propojena s evaluací, advokační prací, učícím se společenstvím, metodikou, případovými studiemi a popularizačními aktivitami. Projekt tedy nepočítá pouze s implementací v jednotlivých školách, ale snaží se také o udržitelnost, sdílení	Ano

									zkušeností a systémové ukotvení modelu. Z hlediska vnitřní logiky jsou aktivity nastaveny přiměřeně a proveditelně. Zásadní výhrada HK však směřuje k rozsahu šíření. Žadatel v realizační fázi dále rozvíjí spolupráci se dvěma organizacemi, které byly zapojeny již v inkubační fázi - Amaltheu a MAS Podlipansko. Rozšíření spolupráce do dalších škol v jejich regionech je pochopitelné a může mít jistý praktický přínos. Stejně tak je smysluplné prohlubovat práci s těmito nositeli, protože model je komplexní a zjevně vyžaduje delší metodickou podporu. Přesto však takto nastavený projekt ověřuje zejména rozvoj a stabilizaci modelu u již inkubovaných partnerů, se kterými navíc žadatel spolupracuje i nad rámec projektu, nikoli plnohodnotné šíření modelu jako celku k dalším samostatným nositelským organizacím v nových územích. HK proto považuje současné nastavení šíření za nedostatečné vzhledem potenciálu projektu. Projekt sice šíří platformu a dílčí prvky modelu do většího počtu škol, ale nevyužívá potenciál ověřit obecnou přenositelnost modelu na více organizacích; navíc HK nemá za prokázané, že žadatel má zájem a potenciál předat model jako celek tak, že „Nový přístup zůstane v podpořené organizaci i po skončení projektu a není dále závislý na jeho nositeli (realizátorovi)“, jak předpokládá výzva. Právě tato schopnost je přitom pro posouzení přenositelnosti a škálovatelnosti sociální inovace zásadní. Toto téma bylo diskutováno při osobní účasti žadatele, kdy zazněly ze strany zástupců žadatele poměrně rozporné výroky, které lze parafrázovat takto: (1) „Šíření do dalších nositelských organizací a regionů nic nebrání“. (2) „Nevidíme smysl v přenosu na další MAS, prokázali jsme totiž [na příkladu jedné MAS], že tu na úrovni MAS funguje, není potřeba to zkoušet na další [protože všechny MAS jsou stejné]; totéž pro Amaltheu a jí podobné organizace. (3) „Šíření není vůbec snadné, vyžaduje to dlouhodobou spolupráci s nositelskou organizací.“ HK je toho názoru, že předložený projekt není dostatečně ambiciózní v možnostech šíření formou předávání řešení do dalších organizací, které by s ním mohly dále samostatně pracovat bez závislosti na žadateli (nové nositelské organizace, na novém území), přičemž z osobní účasti vyplynulo, že to ani žadateli nepřijde užitečné. HK se s tímto pohledem žadatele neztotožňuje a shledává projekt v tomto kritériu nedostatečným.	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	--

Přílohy posudku

Číslo přílohy hodnocení	Název přílohy hodnocení	Soubor
----------------------------	-------------------------	--------